

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έν Αθήναις τῇ 14 Ἰουλίου 1920

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 156

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοί

Νόμος 2419 περί ἀπονεμῆς συντάξεως εἰς τὴν Ζωὴν χήραν Ἐφραίμ Γκίνη.	I
Νόμος 2430 περί τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων.	2
Νόμος 2435 περί τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων.	3
Νόμος 2436 περί ἀπροβλέπτων δαπανῶν στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐφέσεων χροῶν θανάτων ἐν ἐνεργῇ ὑπηρεσίᾳ στρατιωτικῶν.	4
Βασιλικά διατάγματα	
Περί ἐπιτηδεύσεως ὡς ληστευῶν τοῦ φυγοδίκου Φωτίου Γιαγκούλη.	5
Περί ἐγκρίσεως τῆς πωλήσεως ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ἐν Αἰγίῳ κοινοτικοῦ Νοσοκομείου πρὸς θεραπείαν διαφόρων ἀναγκῶν τοῦ Νοσοκομείου τούτου.	6
Περί τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου 1919 Β. διατάγματος ἐπεὶ ἀναγνωρίσεως κοινοτήτων ἐν τῷ νομῷ Σερρών καὶ προσαρτήσεως συνοικισμῶν εἰς τὰς κοινότητας τοῦ νομοῦ τούτου.	7
Περί ἀναθέσεως εἰς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν Δυτικῆς Μακεδονίας τῆς ἐνασκήσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἐπὶ τῆς Περιθάλψεως Ὑπουργοῦ, ἐν σχέσει μὲ τὴν περιθάλψιν τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ Δυτικῆς Μακεδονίας προσφύγων καὶ ἀναξιοπαθούτων μὴ προσφύγων.	8
Περί προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1920 Β. διατάγματος ἐπεὶ διαγωνισμοῦ διὰ τὰς θέσεις ἰατρῶν καὶ δοκιμασίας διὰ τὰς τῶν γραμματέων καὶ λογιστῶν τῶν Ἀσύλων.	9
Περί ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου Περιθάλψεως τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Μαιευτηρίον τοῦ Πάτριωτικῆς Ἰδρύματος Περιθάλψεως τοῦ Παραρτήματος Πειραιῶς».	10
Διόρθωσις ἡμερησίως ἐκτελούμενων εἰς τὸν νόμον 2304 ἐπεὶ ὄργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Γεωργικῆς Μηχανικῆς καὶ Ὑδραυλικῆς καὶ συμπλήρωσις τῶν νόμων περὶ τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.	11

ΝΟΜΟΙ

Περί ἀπονεμῆς συντάξεως εἰς τὴν Ζωὴν χήραν Ἐφραίμ Γκίνη.

Νόμος 2419

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἀπονέμαται εἰς τὴν Ζωὴν χήραν Ἐφραίμ Γκίνη καὶ τὴν

θυγατέρα τῆς Μαρίας μνημιαία σύνταξις ἐκ δραχμῶν διακοσίων ἑβδομήκοντα πληρωτέα ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ ταμείου ἀπὸ τῆς ἐπιπέσεως τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου τῆς.

Ἄρθρον 2.

Μετὰ τὸν θάνατον τῆς Ζωῆς χήρας Ἐφραίμ Γκίνη τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως μεταβιβάζεται εἰς τὴν θυγατέρα τῆς, ἐὰν παρωμένη ὄγκιστος, διατηρεῖται δὲ τούτο μέχρι τῆς συζεύξεώς τῆς.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Αθήναις τῇ 23 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν

Μιλτ. Νεγροπόντης

Ν. Πολίτης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Αθήναις τῇ 10 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ἰω. Α. Τσιριμῶκος

(2)

Περί τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων.

Νόμος 2430

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

1. Πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀστικῆς καταστάσεως τοῦ φυσικοῦ προσώπου τηροῦνται ληξιαρχικὰ βιβλία ὑπὸ τῶν ληξιαρχῶν.

2. Τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία εἶνε δημόσια.

3. Ἐν ταῖς ληξιαρχικοῖς βιβλίοις καταχωροῦνται αἱ ληξιαρχικαὶ πράξεις, ἧτοι αἱ πράξεις αἱ ἔχουσι ἀντικείμενον τὴν βεβαίωσιν γεννήσεως, γάμου ἢ θανάτου τοῦ φυσικοῦ προσώπου, τὴν μεταβολὴν τοῦ περιεχομένου ληξιαρχικῆς πράξεως ἢ τὴν διόρθωσιν ἄλλης ληξιαρχικῆς πράξεως.

4. Ἡ καταχώρησις τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως γίνεται εἴτε ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ πρὸς ταύτην ὑποχρέου προσώπου, εἴτε κατὰ τὰ πρὸς ἀναπλήρωσιν ἢ διόρθωσιν ληξιαρχικῆς

πράξεως ή μεταβολήν τού περιεχομένου αὐτῆς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὁρίζονται.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐκαστος ἄρχος καὶ ἐκάστη κοινότης ἀποτελεῖ ἰδίαν ληξιαρχικὴν περιφέρειαν.

2. Διὰ Β. διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης δύναται, λόγῳ ἀνάγκης προσκρότωντος βραβευομένης, μία ληξ. περιφέρεια νὰ υποδιαιοσθῆ εἰς πλείονας ἢ πλείονες νὰ συμπληρωθῶσιν εἰς μίαν. Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ ληξιαρχοῦ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῇ δ' παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου τούτου ἀναγερόμενα, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὁρίζεται τίς ἐκ τῶν δύο δημόρων ἢ προέδρων κοινότητος ὅ ἀπέστη τὰ καθήκοντα ληξιαρχοῦ.

3. Ληξιαρχοὶ εἰσὶν ἐν ἐκάστῳ μὲν δήμῳ ὁ δήμαρχος, ἐν ἐκάστῃ δὲ κοινότητι ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος ἢ οἱ νόμοι αὐτῶν ἀνατίθενται.

4. Ἐν ἡ περιπτώσει ἢ ἐπισημείωσι τῶν καθιρόντων τοῦ ληξιαρχοῦ ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω προσώπων ἀποβαίνει ἀνεπίσημος ἢ ἰδιαιτέρως δυσχερής, εἴτε προσωπικῶς εἴτε διαρκῆς, διὰ Β. διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ ἐπι τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ οἰκείου Νομάρχου, δύναται ν' ἀνατεθῶσι τὰ καθήκοντα ληξιαρχοῦ εἰς ἄλλον δημόσιον, δημοτικὸν ἢ κοινωτικὸν ὑπάλληλον ἢ εἰς ἐπίτροπον ἐνοριακοῦ ναοῦ ἢ εἰς ἄλλο μέλος τῆς κοινότητος. Μέχρι τοῦ διορισμοῦ τούτου καθήκοντα ληξιαρχοῦ ἐπιτελεῖται εἰς ἐκ τῶν ἑγγύς τῆς περιφερείας ληξιαρχοῦ, ὁρίζοντες ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

5. Οἱ κατὰ τὸν νόμον διοριζόμενοι ληξιαρχοὶ ἐκ μὴ δημοσίων ὑπαλλήλων δίδονται τὸν ὅρον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου.

6. Τὸ λειτουργήμα τοῦ ληξιαρχοῦ εἶνε ἄμισθον.

7. Ἐξαιρετικῶς δι' ἀμοιβὴν τῶν ληξιαρχῶν τῶν ἀναγερομένων ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁ δήμαρχος καὶ ὁ πρόεδρος κοινότητος ἀναγράφουσι κατ' ἔτος ἐν τῷ οἰκείῳ προϋπολογισμῷ εἰδικὴν πίστωσιν δι' ἀμοιβὴν ληξιαρχοῦ. Τὸ μηνιαῖον ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς ταύτης, προκειμένου περὶ ληξιαρχῶν διοριζόμενον ἐξ ὑπαλλήλων, δὲν δύναται νὰ υπερβαίῃ τὰ 20 0/0 τοῦ ἑξαμηνιαίου μισθοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ Β. διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δύναται νὰ συσταθῶσιν εἰς πόλεις ἐχούσας πληθυσμὸν ἄνω τῶν ἐκατῶν χιλιάδων κατοίκων εἰδικὰ ληξιαρχεῖα.

2. Τὸ Β. διάταγμα καθορίζει τὴν περιφέρειαν τοῦ εἰδικοῦ ληξιαρχείου.

3. Τὸ προσωπικὸν τοῦ εἰδικοῦ ληξιαρχείου ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ληξιαρχοῦ, μὲ βαθμὴν καὶ μισθὸν τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως, δύο βοηθῶν ἐχόντων βαθμοὶν γραμματέως α' ἢ β' τάξεως, τεσσάρων γραφέων α' ἢ β' τάξεως, δύο στατιστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἑνὸς κλητῆρος. Τὰ τῆς μισθοδοσίας, συντάξεως καὶ προαγωγῆς κανονίζονται ἀναλόγως πρὸς τὰ περὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης γεγραμμένα. Ἡ μεταθέσις ἀνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τούτῳ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

4. Τὸ προσωπικὸν τούτου, πλὴν τῶν στατιστικῶν ὑπαλλήλων, διορίζεται προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, μετὰ τῶν ἐχόντων δίπλωμα μὲν Νομικῆς διὰ τὴν θέσιν τοῦ ληξιαρχοῦ, ἀπολυτήριον δὲ γυμνασίου διὰ τὴν θέσιν τῶν γραμματέων καὶ γραφέων.

5. Οἱ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετούντες ὡς ληξιαρχοὶ ἢ ὑπάλληλοι ληξιαρχείων δύναται

νὰ διορισθῶσιν ὡς τοιοῦτοι καὶ ἐν δὲν κέντηγται τὰ κατὰ τὴν παρὸν ἄρθρον προσόντα.

6. Οἱ στατιστικοὶ ὑπάλληλοι διορίζονται προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατὰ τὰς ἰσχυοῦσας διατάξεις περὶ διορισμοῦ ἰδιαιτέρων στατιστικῶν ὑπαλλήλων εἰς τινὰ τῶν Τελωνείων, Λιμεναρχείων καὶ Ὑγειονομείων τοῦ Κράτους.

7. Διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δύναται νὰ διορίζωνται καὶ εἰς ἄλλας περιφερείας εἰδικοὶ στατιστικοὶ ὑπάλληλοι μισθοδοτούμενοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

8. Δι' ἀμοιβὴν τοῦ προσωπικοῦ τῶν εἰδικῶν ληξιαρχείων, ὡς καὶ δι' ἔξοδα τῆς λειτουργίας τῶν γραφείων τῶν τε εἰδικῶν καὶ μὴ ληξιαρχείων, ἀναγράφεται εἰδικὴ πίστωσις ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 4.

Καθιρόντα ληξιαρχοῦ διὰ τοῦς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλληνας ἀσκηθῶσιν οἱ Ἕλληνες διπλωματικοὶ πράκτορες ἢ προξενικοὶ ὑπάλληλοι κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 13 ὁρίζουσα.

Ἄρθρον 5.

1. Οἱ ληξιαρχοὶ ὑπάγονται γενικῶς εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον, ὑποκείμενοι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιλήρωσιν τῶν ληξιαρχικῶν αὐτῶν καθιρόντων, εἰς τὰς περὶ τῶν συμβολαιογράφων πειθαρχικὰς διατάξεις καὶ ποινὰς.

2. Εἰδικῶς δὲ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατάρτισιν τῶν στατιστικῶν τῆς κινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 36 περὶ Στατιστικῆς.

3. Οἱ ληξιαρχοὶ, οἱ γραμματεῖς τῶν Πρωτοδικῶν καὶ ἡ ἐποπτεία αὐτοῦ εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς εὐθύνονται ἀτομικῶς εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τὴν ζημίαν τὴν προξενουμένην ἐξ ὑπακιότητος αὐτῶν εἴτε ὑπ' αὐτῶν τούτων, εἴτε ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν, ἕνεκα ἀλλοιώσεων καὶ παραλείψεων ἐν τοῖς ληξιαρχικαῖς βιβλίοις, ἐπιφυλαττομένου αὐταῖς τοῦ δικαιώματος τῆς κατὰ τῶν αὐτουργῶν ἀναγωγῆς.

4. Ἡ εὐθύνη τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς εἶνε ἐπικουρικῆ.

5. Τὸ Δημόσιον δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς τοιαύτας πράξεις καὶ παραλείψεις.

6. Ἐπὶ τῶν ληξιαρχῶν προίσταται καὶ ἀσκεῖ ἐποπτεῖαν ἡ εἰσαγγελικῆ ἀρχή.

Ἄρθρον 6.

1. Τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία συντάσσονται εἰς διπλοῦν πρωτότυπον καὶ εἶνε τριῶν εἰδῶν: γεννήσεων, γάμων, θανάτων.

2. Ἡ προμήθεια τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων, τῶν μὲν τῆς ἡμεδαπῆς βαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, προκαταβαλλομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, τῶν δὲ τῆς ἀλλοδαπῆς βαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

3. Τὰ ἀντίγραφα, τὰ ἀποσπάσματα καὶ τὰ πιστοποιητικὰ ληξιαρχικῶν πράξεων γίνονται ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῆς.

Ἄρθρον 7.

Πᾶσα ἐν τοῖς ληξιαρχικοῖς βιβλίοις καταχώρησις γίνεται κατ' ἀξίοντα ἡμερομηνία καὶ δὲν νὰ περιέχη:

- α) Τὸν τόπον καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἐγγραφῆς.
- β) Τὰ ὀνόματα τῶν ἐμφανισθέντων.
- γ) Τὴν δήλωσιν τοῦ ληξιαρχοῦ ὅτι ἐβεβαιώθη, καὶ διὰ τίνων μέσων, περὶ τῆς αὐθεντικότητος τῶν ἐμφανισθέντων.
- δ) Τὴν δήλωσιν ὅτι ἡ καταχωρηθεῖσα πράξις ἀνεγνώσθη καὶ ἐβεβαιώθη παρὰ τῶν ἐμφανισθέντων.
- ε) Τὴν ὑπογραφοὴν τῶν ἐμφανισθέντων ἢ, ἐφ' ὅσον

οἱ ἀγνοοῦσιν ἢ ἀδυνατοῦσι νὰ υπογράψωσι, τὸν λόγον τοῦ κολύμβητος τούτου.

στ') Τὴν υπογραφήν τοῦ κηζιάρχου.

Ἄρθρον 8.

1. Αἱ κηζιαρχεικὴ πράξις γεννήσεως, γάμου καὶ θανάτου καταρτίζονται ἐν τῷ δήμῳ ἢ κοινότητι ἑλευθέρων χωρῶν κατὰ γινόμενα ταῦτα.

2. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου εἰς δήλιων ὑπόγραφος, δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν δήλιαν ἐνάπιον τοῦ κηζιάρχου δι' ἀναιρεσίτου ἐργατοῦ εἰδικῶν πληρεξουσίου.

3. Ἐὰν ὁ δήλιος ἀγνοῇ τὴν Ἑλληνικὴν, προσικυβάνεται ὑπὸ τοῦ κηζιάρχου διαρρηγνύει.

Ἄρθρον 9.

1. Ὁ κηζιάρχος δὲν δύναται νὰ συντάξῃ κηζ. πράξιν ἀποδείξαι ἐαυτὸν, τὴν σύζυγον, τοὺς συγγενεῖς καὶ ἀγγιστεῖς αὐτοῦ κατ' εὐθεῖαν μὲν γραμμῆν ἐπ' ἀπειρῶν, ἐκ πλάγιου δὲ μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ συμπερικυβανόμενοι; ἢ καθ' ἣν τοιαῦτα πρόσωπα παρίστανται ἐξ ἀδηλοῦντες.

2. Ἡ παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην συναρθεῖσα κηζιαρχεικὴ πράξις εἶνε ἄκυρος.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καταρτιζομένη κηζιαρχεικὴ πράξις γεννήσεως ἢ θανάτου ἀποδεικνύει: α') μέχρι τῆς ἐπὶ πλαστότητι προσβολῆς τὰ γεγονότα, ἢτις ὁ κηζιάρχος βεβαιῶν ὅτι λαβόντα χώραν ἐνάπιον αὐτοῦ, β') μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναπίου, τὰ γεγονότα, τῶν ὁποίων ὁ κηζιάρχος βεβαιῶν ὅτι εἴλαβε γινῶσιν ἐκ τῶν δηλώσεων τῶν ἐμφανισθέντων.

2. Ξεναί, ὡς καὶ μὴ ἀναγκαῖον διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν κηζιαρχεικῶν πράξεων ἀναγκαῖα οὐδαμῶν ἔχουσιν ἀποδεικτικὴν ἰσχύν.

3. Τὰ ὑπὸ τοῦ κηζιάρχου ἢ τοῦ γραμματέως τῶν Πρωτοδικῶν ἐκδιδόμενα ἀντίγραφα ἔχουσιν ὁμοίαν πρὸς τὰ πρωτότυπα ἀποδεικτικὴν ἰσχύν.

4. Ἡ κηζιαρχεικὴ πράξις τοῦ γάμου δὲν ἀποδεικνύει τὴν σύστασιν αὐτοῦ.

5. Ἐὰν ἡ κηζιαρχεικὴ πράξις τοῦ γάμου ἐγένετο ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ τελέσαντος αὐτὸν θερησκευτικῶν λειτουργῶν, αὕτη ἀποδεικνύει τὴν τέλεσιν αὐτοῦ, ἐπιτροπομένης ἀνταποδείξεως.

Ἄρθρον 11.

Ἐὰν δὲν ἐτηρηθῶσιν κηζ. βιβλία ἢ ἀμφοτέρω τὰ τηρηθέντα πρωτότυπα ἀπολέσθησιν ἢ καταστρέψωσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἢ διεκρίθη ἢ τήρησις αὐτῶν, ἢ γέννησις καὶ ὁ θάνατος ἀποδεικνύονται διὰ παντὸς ἀποδεικτικῶν μέσων.

Ἄρθρον 12.

1. Πρὸς διόρθωσιν κηζ. πράξεως ἀπαρτεῖται δικαστικὴ ἀπόφασις.

2. Ἀρμόδιον πρὸς τοῦτο εἶνε τὸ Δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ πρὸς συντάξιν τῆς διορθωτέας πράξεως ἀρμόδιος κηζιάρχος.

3. Ἡ ἀπόφασις ἐκδίδεται κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν, ἐπὶ τῇ ἀλήθειαι πάντως ἔχοντος ἔνομον συμφέρον ἢ τοῦ εἰσαγγελέως.

Ἄρθρον 13.

1. Αἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ γενόμενα κηζ. πράξεις γεννήσεως ἢ θανάτου ἡμεδαπῶν, ἔχουσιν ἀποδεικτικὴν ἰσχύν καὶ ἐν Ἑλλάδι ἐτηρηθῶσιν αἱ διαδικασίαι, ὡς ὀρίζεται ὁ νόμος τοῦ τόπου τῆς συντάξεως αὐτῶν.

2. Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἕλληνας ὑπῆκοι υποχρεοῦνται ὅπως, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τῆς κατὰ τὸ

προηγούμενον ἐδάριον πράξεως, υποβάλωσιν ἀντίγραφον ταύτης εἰς τὸν ἀρμόδιον πρῶτον, ἐκτὸς ἐὰν αἰτήσωσι τὴν συντάξιν κηζ. πράξεως καὶ ἐνάπιον τῶν διπλωματικῶν προκλήρων καὶ πρῶτονικῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 14.

1. Ὁ ἱσραὴλ τῆς ἐνορίας ὁ τελέσας ἢ παραστάς εἰς ἱεροπραξίαν βαπτίσεως ἢ γάμου, υποχρεοῦται ἕνα ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τῆς ἱεροπραξίας δηλώσῃ αὐτὴν εἰς τὸν ἀρμόδιον κηζιάρχον.

2. Ὁ κηζιάρχος, ἐγγράφῳ τῆς πράξεως ταύτης εἰς πρῶτον βιβλίον, περᾶν εἰς τὸν ἱσραὴλ διπλότυπον εἰσπράξεως δραχμῆς μίας δι' ἐκάστην δηλῶσιν (κηζιαρχεικῶν δικαιοῦμα).

3. Εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ δικαιώματος τούτου υποχρεοῦται ἐπὶ μὲν βαπτίσεως ὁ πατήρ, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου ἡ μήτηρ, ἐπὶ δὲ γάμου ὁ σύζυγος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν κηζιαρχεικῶν πράξεων γεννήσεως.

Ἄρθρον 15.

1. Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ δηλοῦται ἡ γέννησις εἰς τὸν κηζιάρχον τοῦ τόπου, ἐν ᾧ αὕτη εἴλαβε χώραν, ἐπιδεικνυομένου αὐτοῦ, εἰ δυνατόν, καὶ τοῦ νεογνοῦ.

2. Βραδύτερα δηλώσει, μέχρι τῆς ἐνενηνησοῦτης ἡμέρας ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ, εἶνε δεκτὴ ἐπὶ τῇ ποιῆ τῶν ἄρθρων 33.

3. Πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ δηλώσις δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἀδείᾳ τοῦ εἰσαγγελέως, παρεχομένη μετὰ ἔρευναν τῶν πραγματικῶν στοιχείων.

Ἄρθρον 16.

1. Πρὸς δηλῶσιν ὑπάγεται εἶνε: α') ὁ πατήρ, β') ἡ μητέρα, γ') ὁ τατρός, δ') ἐὰν ὁ τοκετός εἴλαβε χώραν ἐκτὸς τῆς οἰκίας τῆς τοκεύσεως, ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας παρ' ἣ αὕτη διέμενε καὶ ε') πᾶς οἰοσδήποτε παραστάς κατὰ τὸν τοκετόν.

2. Ἡ υποχρέωσις τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον κατὰ τάξιν ἐπομένων γεννᾶται μόνον ἐλλείποντος τοῦ προηγούμενου ἢ κολουμένου πρὸς δηλῶσιν.

3. Ἡ δηλώσις δύναται νὰ γίνῃ καὶ ὑπὸ τῆς μητρός ἢ εἰδικῶν αὐτῆς πληρεξουσίου.

Ἄρθρον 17.

1. Ἡ κηζιαρχεικὴ πράξις τῆς γεννήσεως, πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 7 στοιχείων, δεῖν νὰ περιέχῃ:

α') Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ δηλοῦντος,

β') Τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τοῦ τοκετοῦ.

γ') Τὸ ὄνομα τοῦ νεογνοῦ.

δ') Τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς.

ε') Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὸ θερησκεῦμα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν γονέων.

2. Ἐπὶ συγγένου πολλαπλῆς γεννήσεως γίνεται ἰδίαι πράξις δι' ἕκαστον νεογνὸν καὶ κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ ἐμφανιῖται ἡ διαδοχικὴ σειρά τῶν γεννήσεων.

3. Ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τῆς συντάξεως τῆς κηζιαρχεικῆς πράξεως γεννήσεως δὲν εἴχῃ δοθῆ ὄνομα εἰς τὸ νεογνόν, σημειοῦται τοῦτο εἰς τὸ περιθώριον τῆς κηζιαρχεικῆς πράξεως ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπ' ἧς ἐδόθη. Μετὰ τὴν παρεοδὸν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 παρ' ἀρχῆς 3.

ὑπάγεται πρὸς δηλῶσιν εἶνε: α') ὁ πατήρ, β') ἡ μήτηρ καὶ γ') ὁ ἀνάδοχος, ἐφαρμόζομένης τῆς β' παραγράφου τοῦ ἄρθρου 16.

"Αρθρον 18.

1. 'Εάν ὁ τοκετός συμβῆ ἐν μαιευτηρίῳ, νοσοκομείῳ, κλινικῇ, φυλακῇ, ἢ ἐν ἄλλῳ τοιοῦτῳ παρεμφερεῖ ἰδρύματι ἢ καταστήματι, εἰς δῆλωσιν ὑπόχρεως εἶνε καὶ ἡ διεύθυνσις τούτων. Ἡ ὑπὸ ταύτης γενομένη δῆλωσις εἶνε πάντοτε ἔγγραφως.

2. 'Εάν συμβῆ γέννησις ἐν πλῆ, συντάσσεται περὶ ταύτης ληξιαρχικὴ πράξις, ἐν μὲν τοῖς πολεμικοῖς πλοίοις ὑπὸ τοῦ φροντιστοῦ, ἐν δὲ τοῖς ἐμπορικοῖς ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου, ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν τούτων.

3. 'Εάν συμβῆ γέννησις ἐν λοιμοκαθαρητηρίῳ, συντάσσεται περὶ ταύτης ληξιαρχικὴ πράξις ὑπὸ τοῦ ὑγειονόμου ἢ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου.

"Αρθρον 19.

1. 'Ο εὐρῶν νεογνὸν ἐκθετὸν ὑποχρεοῦται τὸ βραδύ" τερον μέχρι τῆς ἐπομένης ἡμέρας νὰ προβῆ εἰς δῆλωσιν περὶ τούτου παρὰ τῆ ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, ἥτις ὑποχρεοῦται νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν ληξίαρχον πᾶσαν πληροφορίαν ἀπαραίτητον διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως.

2. Ἡ ληξιαρχικὴ πράξις δέον νὰ περιλαμβάνῃ τὸν χρόνον, τὸν τόπον καὶ τὰς περιστάσεις τῆς εὐρέσεως, τὸ εἶδος καὶ τὰ διακριτικὰ σημεῖα τῶν ἐνδυμάτων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων τοῦ νεογνοῦ, τὰ χαρακτηριστικὰ ἢ ἄλλα διακριτικὰ αὐτοῦ, τὴν πιθανὴν αὐτοῦ ἡλικίαν, τὸ φύλον αὐτοῦ, τὴν ἀρχὴν, τὸ ἴδρυμα ἢ τὸ πρόσωπον εἰς ὃ παρεδόθη τὸ παιδίον καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

3. 'Εάν τὸ νεογνὸν κατατεθῆ ἢ παραδοθῆ εἰς βρεφοκομεῖον ἢ ἄλλο τοιοῦτον ἴδρυμα, ἡ διεύθυνσις αὐτοῦ ὑποχρεοῦται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς δῆλωσιν τῆς γεννήσεως πρὸς τὸν ληξίαρχον, πάντως ἔγγραφως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Περὶ τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων γάμου.

"Αρθρον 20.

1. 'Ο γάμος δηλοῦται εἰς τὸν ληξίαρχον τοῦ τόπου τῆς τελέσεως αὐτοῦ, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης.

2. Βραδυτέρα δῆλωσις μέχρι τῆς ἐνενηκοστῆς ἡμέρας ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου εἶνε δεκτὴ ἐπὶ τῆ ποινῇ τοῦ ἀρθρου 33.

3. Πέραν τῶν ὡς ἄνω προθεσμιῶν ἡ δῆλωσις γίνεται ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 15 παράγρ. 3 τοῦ παρόντος.

4. Ὑπόχρεως πρὸς δῆλωσιν εἶνε ὁ σύζυγος καὶ τούτου ἐκλιπόντος ἢ κωλυομένου, ἡ σύζυγος.

"Αρθρον 21.

'Η ληξιαρχικὴ πράξις τοῦ γάμου, πλὴν τῶν ἐν ἀρθρῳ 7 στοιχείων, δέον νὰ περιέχῃ:

α') Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὸ θρήσκευμα, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα, τὸν τόπον τῆς γεννήσεως καὶ τὴν κατοικίαν τῶν συζύγων.

β') Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν γονέων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Περὶ τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων θανάτου.

"Αρθρον 22.

1. Ἡ ληξιαρχικὴ πράξις θανάτου συντάσσεται ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου.

2. Ὑπόχρεοι πρὸς δῆλωσιν εἶνε: α') οἱ πλησιέστεροι συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος, οἱ συνεικοῦντες μετ' αὐτοῦ ἢ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον εὐρισκόμενοι καὶ β') πᾶς κατὰ τὸν θάνατον παρευρεθείς.

3. Ἡ δῆλωσις δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἔγγραφως.

"Αρθρον 23.

1. Ἡ ληξιαρχικὴ πράξις τοῦ θανάτου, πλὴν τῶν ἐν ἀρθρῳ 7 στοιχείων, δέον νὰ περιέχῃ:

α') Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ δηλούντος.

β') Τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τοῦ θανάτου.

γ') Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὸ θρήσκευμα, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν κατοικίαν καὶ τὸν τόπον τῆς γεννήσεως τοῦ θανόντος.

δ') Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ συζύγου ἢ τὴν δῆλωσιν ὅτι ὁ θανὼν ἦτο ἄγαμος.

ε') Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν γονέων τοῦ θανόντος.

2. Ἄν τινα τῶν στοιχείων τούτων εἶνε ἄγνωστα, γίνεται μνεῖα τούτου ἐν τῇ πράξει.

"Αρθρον 24.

1. Οὐδεμία ληξιαρχικὴ πράξις θανάτου συντάσσεται ἄνευ ἐγγράφου πιστοποιήσεως τοῦ θανάτου, ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ νεκροσκόπου ἢ τοῦ νοσηλεύσαντος ἱατροῦ.

2. Ἐν ἐλλείψει νεκροσκόπου ἢ ἱατροῦ συντάσσει τὴν πράξιν ὁ ληξίαρχος, ἀφ' οὗ προηγουμένως βεβαιωθῆ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως περὶ τοῦ θανάτου.

3. Ὁ ἱατρός ὑποχρεοῦται, εἰς πᾶσαν πιστοποίησιν θανάτου, νὰ δηλῇ τὴν πιθανὴν αἰτίαν τοῦ θανάτου, ἀναφέρων τὴν ἀρχικὴν ἀσθένειαν καὶ τὸ τελειωτικὸν σύμπτωμα τὸ προκάλῃσαν τὸν θάνατον.

"Αρθρον 25.

1. Οὐδεμία ἄδεια πρὸς ἐνταφιασμὸν δίδεται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἄνευ πιστοποιητικοῦ τοῦ ληξίαρχου, ἐκδιδομένου ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου, περὶ τοῦ ὅτι συνετάγη ἡ ληξιαρχικὴ πράξις.

2. Εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιστάσεις ἐπιτρέπεται, τῇ βεβαιώσει τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, νὰ δοθῇ ἄδεια ἐνταφιασμοῦ καὶ ἄνευ πιστοποιήσεως τοῦ ληξίαρχου.

3. Ἐάν πρὸ τῆς συντάξεως τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως θανάτου ἐγένετο ἐνταφιασμὸς, ἡ ληξιαρχικὴ πράξις συντάσσεται μόνον τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰσαγγελέως μετὰ ἐξακριβώσεων τῶν πραγματικῶν περιστάτικῶν.

"Αρθρον 26.

1. Ὁ ληξίαρχος, εἰς ὃν δηλοῦται ἐντὸς τῶν δέκα ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ ἡμερῶν θάνατος νεογνοῦ περὶ τῆς γεννήσεως, τοῦ ὁποῦ δὲν ἐγένετο ληξιαρχικὴ πράξις, συντάσσει ληξιαρχικὴν γεννήσεως.

2. Ἐν τῇ πράξει ταύτῃ ἀναγράφεται μόνον ἡ δῆλωσις τῶν ἐμφανισθέντων, ὅτι τὸ νεογνὸν δὲν ὑφίσταται πλέον ἐν τῇ ζωῇ.

3. Ἡ ἐν τῇ δηλώσει τῶν ἐμφανισθέντων μνεῖα, ὅτι τὸ νεογνὸν ἐγεννήθη ζῶν ἢ νεκρὸν, δὲν ἀναγράφεται ἐν τῇ ληξιαρχικῇ πράξει.

"Αρθρον 27.

1. Ἐάν ὁ θάνατος συμβῆ ἐν νοσοκομείῳ, μαιευτηρίῳ, κλινικῇ, φυλακῇ, στρατῶνι, ἢ ἐν ἄλλῳ τοιοῦτῳ παρεμφερεῖ ἰδρύματι ἢ καταστήματι, ὑπόχρεως εἰς δῆλωσιν εἶνε ἡ διεύθυνσις τούτων.

2. Ἡ δῆλωσις γίνεται πάντοτε ἔγγραφως.

"Αρθρον 28.

1. Ἐάν εὐρεθῆ πτώμα, οὗ ἢ ταυτότης εἶνε δυσδιάγνωστος, ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τῆς ἀρχῆς συντάσσεται ἡ ληξιαρχικὴ πράξις, ἀναφερομένων τῶν ὑπαρχόντων ἀσφαλῶν γνωρισμάτων καὶ τῶν συλλεγέντων ἐκ τῶν ἀναγκαιούτων πρὸς σύνταξιν τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως στοιχείων.

2. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἂν εἶνε βέβαιον ὅτι πρόσωπον τι ἀπέθανε, δὲν εὐρέθη ὁμοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ.

"Αρθρον 29.

1. Ἐάν συμβῆ θάνατος ἐν πλῆ ἢ ἐν λοιμοκαθαρητηρίῳ, διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως τοῦ θανάτου

εφαρμόζονται αναλόγως αι διατάξεις του άρθρου 18 του παρόντος νόμου.

2. Εάν εν ναυαγίω άπολεσθή άπαν το πλήρωμα και άπαντες οι επιβάται, ή ναυτική άρχή ή βεβαιούσα το δυστύχημα, μεριμνή όπως συνταχθώσιν αι ληξιαρχικαί πράξεις θανάτου.

3. Εάν άπολεσθή μέρος μόνον του πληρώματος ή των επιβατών και μεταξύ αυτών άπολεσθήσιν και οι εν άρθρω 18 του παρόντος αναφερόμενοι άξιωματικοί, αι πράξεις του θανάτου συντάσσονται εν μὲν τῇ άλλοδαπή υπό του διπλωματικού πράκτορος ή προξενικού υπαλλήλου, εν δὲ τῇ ήμεδαπή υπό του λιμεναρχου του πρώτου λιμένος του κατάπλου του πλοίου, επί τῇ μαρτυρίᾳ των διασωθέντων, λαμβανόμενου ύπ' ύψει και παντός άλλου στοιχείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Περὶ των ληξιαρχικῶν πράξεων προσθήκης ή μεταβολῆς όνόματος ή επωνύμου, νομιμοποιήσεως νόθων τέκνων, υιοθεσίας και διαζυγίου.

"Άρθρον 30.

1. Μεταβολαί επερχόμεναι εις ληξιαρχικὰς πράξεις μετά την συντάξιν αυτών, ένεκα νομίμου προσθήκης ή μεταβολῆς όνόματος ή επωνύμου, νομιμοποιήσεως και αναγνωρίσεως νόθου τέκνου, υιοθεσίας και διαζυγίου, καταχωρούνται εις το περιθώριον τῆς οικείας ληξιαρχικῆς πράξεως, άδείᾳ του εισαγγελέως εντός μηνός άφ' ἧς αὐται έλαβον χώραν.

2. Υπόχρεοι πρὸς δήλωσιν εἶνε: επί μὲν προσθήκης ή μεταβολῆς όνόματος και επί νομιμοποιήσεως ό αίτησάμενος ταύτην, επί υιοθεσίας ό υιοθετῶν ὡς και ό υιοθετούμενος και επί διαζυγίου ό ενάχων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Ποινικαί διατάξεις.

"Άρθρον 31.

Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι 6 μηνῶν και διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 1000 δραχμῶν ή διὰ τῆς έτέρας των ποινῶν τούτων: α') Ληξίαρχος, ίατρός ή νεκροσκόπος άρνούμενος άδικαιολογητῶς τὴν εκπλήρωσιν των εν τῷ παρόντι νόμῳ επιβαλλομένων αυτῶ καθήκόντων ή εκ προθέσεως παραλείπων τὴν εκπλήρωσιν αυτών. β') Ληξίαρχος, παραλιπὼν νά μηνύσῃ τὸν μὴ εμπροθέσμως δηλώσαντα γεγονός, περὶ οὗ εἶδει νά συνταχθῆ ληξιαρχικὴ πράξις, εφ' ὅσον τὸ γεγονός τούτο περιήλθεν ὡπωσδήποτε εις γνώσιν του ληξίαρχου. γ') Ο κατά παράβασιν του παρόντος νόμου εκδίδων άδειαν πρὸς ένταφιασμόν, άνευ προηγουμένης βεβαιώσεως του ληξίαρχου περὶ συντάξεως τῆς σχετικῆς ληξιαρχικῆς πράξεως και δ') Δημόσιος υπάλληλος, ὅστις, υπόχρεος ὢν κατά τὰς διατάξεις του παρόντος νόμου ν' ανακοινώσῃ εις τὸν ληξίαρχον ὅ,τι εκ τῆς δικαιοδοσίας του δίδει χώραν πρὸς συντάξιν ληξιαρχικῆς πράξεως, άμείλει τούτο.

"Άρθρον 32.

Τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς του προηγουμένου άρθρου ό ίερός παντός χριστιανικῦ ή μη θρησκευόμενος: α') εάν περιήβῃ εις τέλεσιν βαπτίσεως ή άλλης οίασδήποτε θρησκευτικῆς πράξεως σχετιζομένης πρὸς τὸ νεογνόν ή κηδεύας, άνευ πιστοποιήσεως ὅτι έτελέσθη ληξιαρχικὴ πράξις, πλην αν ή βάπτισις έτελέσθη έσπευσμένως άνεκεν υπολαβανομένου ή επικειμένου θανάτου του νεογνοῦ και β') εάν, κατά τὴν περίπτωσιν του άρθρ. 14 παράγρ. 1 του παρόντος νόμου, παραλείψῃ τὴν επιβαλλομένην αυτῶ δήλωσιν.

"Άρθρον 33.

1. Οι πρὸς δήλωσιν ενώπιον ληξίαρχου υπόχρεοι παραλιπόντες τὴν εμπροθέσμιον δήλωσιν, τιμωροῦνται: α') διὰ

προστίμου μέχρις 25 δραχμῶν, εφ' ὅσον προέβησαν εις δήλωσιν μετά τὴν παρέλευσιν τῆς 10ήμερου προθεσμίας άλλὰ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς 90ήμερου τοιαύτης β') διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 1000 δραχμῶν εφ' ὅσον παρέλειψαν τὴν δήλωσιν εντός τῆς 90ήμερου προθεσμίας.

2. Επί πλειόνων συνυποχρέων ή υπό τινος τούτων δήλωσις άπαλλάσσει τοὺς λοιπούς.

"Άρθρον 34.

Διὰ Β. διαταγμάτων καθορίζονται: α') τὰ περι καταρτίσεως και τηρήσεως των ληξιαρχικῶν βιβλίων β') αι λεπτομέρειαι τῆς συντάξεως των ληξιαρχικῶν πράξεων και καταχωρήσεως αυτών εν τοῖς ληξιαρχικῶς βιβλίοις γ') τὰ περι εκδόσεως αντιγράφων, πιστοποιητικῶν και άποσπασμάτων των βιβλίων δ') τὰ περι επιθεωρήσεως των ληξιαρχικῶν βιβλίων υπό δικαστικῶν λειτουργῶν ε') τὰ στοιχεῖα, ό τρόπος και ό τύπος τῆς συλλογῆς, συντάξεως και υποβολῆς των διὰ τὴν στατιστικὴν τῆς κινήσεως του πληθυσμοῦ άπαιτουμένων πληροφοριῶν, και στ') πᾶσα πρὸς εκτέλεσιν του παρόντος νόμου άναγκαῖα λεπτομέρεια.

"Άρθρον 35.

1. Πᾶσα διάταξις άναγομένη εις τὰ θέματα του παρόντος νόμου καταργεῖται.

2. Οι νόμοι ΣΞΔ' και ΑΥ'ΑΒ' (περὶ των άφορισῶν τὴν Βασιλικὴν Οικογένειαν ληξιαρχικῶν πράξεων) τηροῦνται εν ισχύϊ.

"Άρθρον 36.

Ο χρόνος τῆς ενάρξεως τῆς ισχύος του παρόντος νόμου, ὡς και ή καθ' άπασαν τὴν Ἐπικράτειαν ή εις ὁρισμένα μόνον τμήματα ταύτης εφαρμογή αυτου, ὁρισθῆσεται διὰ Β. διαταγμάτων, εκδοθησομένου τῇ προτάσει των επί τῆς Δικαιοσύνης, Ἐσωτερικῶν και τῆς Ἐθνικῆς Οικονομίας Ὑπουργῶν.

Ο παρὼν νόμος, ψηφισθείς υπό τῆς Βουλῆς και παρ' Ἡμῶν σήμεραν κωρωθείς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως και εκτελεσθῆτω ὡς νόμος του Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ο επί τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Ἰω. Α. Τσιριμῶκος

Ἐθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουνίου 1920.

Ο επί τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Ι. Α. Τσιριμῶκος

Περὶ των δημοτικῶν και κοινοτικῶν φόρων. (3)

Νόμος 2435

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι δημοφώνως μετά τῆς Βουλῆς, άπεφασίσμεν και διατάσσομεν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ των δημοτικῶν και κοινοτικῶν τελῶν και δικαιωμάτων.

"Άρθρον 1.

Ἐκτός των κατ' εἰδικὰς διατάξεις νόμων επιβαλλομένων δικαιωμάτων και τελῶν, δικαιούνται οι δήμοι και κοινότητες νά επιβάλλωσι τὴν πληρωμὴν τελῶν ή δικαιωμάτων διὰ τὴν χρῆσιν δημοτικῶν ή κοινοτικῶν κτημάτων, έργων και υπηρεσιῶν.

Τὰ δικαιώματα τούτων και τών κέρσων τής βασικώσεως και εισπράξεως αὐτῶν, ὁρίζεται τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον δι' εἰδικῶν κανονισμῶν ἀρχειομαρτυροῦντος ἐπὶ τοῦ Νομαρχίου.

Ἄρθρον 2.

Διὰ Β. ἐπιτρέπεται ἵσχυον νὰ ἐπικτηθῆ καὶ εἰς ἄλλους δήμους ἢ ἰσχυρὸς τοῦ νόμου 1042 περὶ ἐπιβολῆς τέλων ἐπὶ τῆς ἐκμετάλλευσως τῶν πετρελαίων, τῶν ἰσθμῶν καὶ πλωτικῶν τῆς θάλασσης ἐπὶ τοῦ δήμου Ἀθηναίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν ἑπιπέσειν φόρων.

Ἄρθρον 3.

Τὰ τῶν ἑπιπέσειν δημοτικῶν φόρων κανονίζονται δι' εἰδικῶν νόμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν ἀπέσειν φόρων.

α. Ἐπιβολὴ προσθέτων εἰς τοὺς δημοτικοῦς, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐπιτρέπεται ἵνα δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐπιβάλλονται ὑπὲρ τῶν οἰκείων δήμων καὶ κοινοτήτων οἱ κοινοτικὸν πρόσθετοι εἰς τοὺς δημοτικοὺς φόροι.

2. Ἐπὶ τῶν κερσῶν κερδῶν ἐκμετάλλευσως μεταλλευτικῶν, ἰσχυρῶν καὶ λιμενικῶν πρόσθετος φόρος ἴσους πρὸς τὰ 10 ἑκατοστὰ κατὰ τὸν νόμον 1640 καὶ τῶν τροποποιουμένων καὶ συμπληρωτικῶν τούτων νομοθετικῶν δημοτικῶν φόρων. Ἡ φόρος αὕτως συμβαδίζονται καὶ συνισπράττεται μετὰ τοῦ δημοτικοῦ φόρου. Αἱ δὲ ἀποδόσεις αὐτῶν ἐν ἑκάστῳ νομῶ διαιρέονται εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινοτήτας, ὅστινες περιλαμβάνονται ἐν ταῖς περιφερείαις αὐτῶν καὶ μεταλλεῖα, ἰσχυρῶν, καὶ λιμενικῶν ἀνεξήγητος τῆς ἐκμετάλλευσως, ἐπὶ ἐπιτροπῆς ἀποτελούμενης ἐκ τοῦ Νομαρχίου, τοῦ Νομοκλιματικοῦ καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τοῦ ἀρραβινοῦ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ νομοῦ.

3. Ἐπὶ τῆς ἀπολήψεως τῶν δικαιῶν προϊόντων πρόσθετος φόρος ἢ δικαίωμα ἴσους πρὸς τὰ 20 ἑκατοστὰ τοῦ δημοτικοῦ φόρου ἢ βασικώσεως. Ὁ αὐτὸς πρόσθετος φόρος ἐπιβάλλεται καὶ ἐπὶ τῶν δικαιῶν προϊόντων, ἐπὶ ὧν ἐπιβάλλεται καὶ εἰσπράττεται δημοτικὸς φόρος κατὰ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἢ ἐξωτερικὸν αὐτῶν εἰς τὴν Ἀλλοδαπήν. Ὁ φόρος αὕτως ἢ τὸ δικαίωμα συμβαδίζονται καὶ συνισπράττεται μετὰ τοῦ ἀνωτάτου δημοτικοῦ φόρου ἢ βασικώσεως. Αἱ δὲ ἀποδόσεις αὐτῶν ἐν ἑκάστῳ νομῶ διαιρέονται εἰς τὰς κοινοτήτας καὶ τοὺς δήμους, ὅστινες περιλαμβάνονται ἐν ταῖς περιφερείαις αὐτῶν ἐκμεταλλευσόμενα ὄσθη, ἀνεξήγητος τῆς σπουδαίοντος τῆς παραγωγῆς δικαιῶν προϊόντων ἐν αὐταῖς, ἐπὶ ἐπιτροπῆς ἀποτελούμενης ἐκ τοῦ Νομαρχίου, τοῦ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ νομοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

4. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς διανομῆς τῶν προσόδων τῶν φόρων τούτων καὶ τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινοτήτας κανονισθήσονται διὰ Β. διατάγματα.

5. Ὁ ἐπὶ πτωχείων α' φόρος ἐπιβάλλεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1920. Διὰ τὸ κέρδι ὅμως τῶν πραγματοποιούμενων εἰς ἐκμετάλλευσως ἔργων, ἢ κοινοτικῶν μεταλλείων ὄσθη καὶ λιμενικῶν ἐπιβάλλεται μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἰσχυρῶς τῶν βασικῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου συμβαδίζονται περὶ ἀνομιμώσεως τούτων. Ἐπίσης ἀνομιμώσεως περὶ ἀπολήψεως δικαιῶν προϊόντων ἐκ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν δικαίων ἢ ἐπὶ πτωχείων β' φόρος ἐπιβάλλεται μετὰ τὴν λήξιν τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου τούτου βασικῶν ἀποδόσεων περὶ ἀνομιμώσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐπιτρέπεται ἵνα δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐπιβάλλονται ἐπὶ χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὴν δημο-

τικῆν ἢ κοινοτικὴν περίοδον οἱ εἰσῆς πρόσθετοι εἰς τοὺς δήμους ἢ τοὺς δήμους ὑπὲρ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινοτήτος ἀνεξήγητος ἀπολογουμένων.

α) Ἐπὶ τῶν εἰσδημάτων εἰς οἰκοδομῶν. Ἡ ἐπὶ τούτων πρόσθετος φορολογία δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ τὰ 50 ἑκατοστὰ τοῦ δημοτικοῦ φόρου.

β) Ἐπὶ τῶν εἰσδημάτων ἐκ γαιῶν. Ἡ πρόσθετος φορολογία δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ τὰ 30 ἑκατοστὰ τοῦ δημοτικοῦ φόρου.

γ) Ἐπὶ τῶν κερδῶν εἰς ἰσορροπικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἡ ἐπὶ τούτων πρόσθετος φορολογία δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ τὰ 50 ἑκατοστὰ τοῦ δημοτικοῦ φόρου.

δ) Ἐπὶ τῶν ἀποδόσεων εἰς ἀνεξήγητος ἐλευθερίου ἐπιχειρήσεων. Ἡ ἐπὶ τούτων πρόσθετος φορολογία δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ τὰ 30 ἑκατοστὰ τοῦ δημοτικοῦ φόρου.

ε) Ἐπὶ τοῦ κληνοῦ. Ἡ πρόσθετος ἀνεξήγητος φορολογία δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ τὰ 10 ἑκατοστὰ τοῦ δημοτικοῦ φόρου.

2. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον αὐτῶ ἀποφάσεις τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβουλίων ὑπέκονται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ἐπιτροπῶ καὶ τοῦ Ἐσωτερικοῦ ἐ, ταῖς παλαιαῖς χωρῶν καὶ τοῖς εἰς νόμους τούτων ἐπιχειρήσεως τῶν Νέων Χωρῶν, τοῦ Γενικοῦ ἐκ Διοικήσεως ἐν ταῖς Νέαις Χώρας, ἀνεξήγητος καὶ νὰ μετῆσι τὴν φορολογικὴν ἀποφάσιν, τὴν χρόνον τῆς διαρκείας τοῦ φόρου καὶ τῆς φορολογικῆς κατηγορίας προσόδων.

Ἄρθρον 6.

Πάσης οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἐπιβαλλόμενα πρόσθετοι φόροι συμβαδίζονται καὶ συνισπράττεται μετὰ τῶν ἀνωτάτου δημοτικοῦ φόρου καὶ εἰσπράττεται εἰς τὸ Ἐργασίον ἐπὶ παρακαταθήκῃ ὑπὲρ τοῦ οἰκείου δήμου ἢ κοινοτήτος.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενων φόρων ἀρχειομαρτυροῦνται καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἐπὶ 2 Νομβρίου 1917 νομοθετικοῦ διατάγματος, τοῦ κερσῶντος διὰ τοῦ νόμου 1200 τῆς 31 Μαρτίου 1918.

2. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 58 τοῦ ΔΝΖ νόμου, ὡς τροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ 641, ἐπιβαλλόμενοι ὑπὲρ δήμων φόροι, ὧν ἡ διάρκεια παρετάθη κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ νομοθετικοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος, διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ μέχρις ἐπὶ τοῦ ἐξοφλήσεως τῶν δικαίων, πρὸς ἐγκρίσιν καὶ ὑπερβαίνον τῶν ἐπίσειν ἐξοφλήσεως αἱ πρόσδοσι αὐτῶν. Ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ συναινεσί τῆς διανομῆς τῶν τῆς Τραπεζῆς, ἀνεξήγητος τούτων διὰ τῶν ἐπιβαλλόμενων κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος νόμου, ὧν ἡ διάρκεια παρετάθη μέχρις ἐπὶ τοῦ ἐξοφλήσεως τῶν σχετικῶν δικαίων κατὰ τῆς διατάξεις τοῦ εἰρημένου νομοθετικοῦ διατάγματος.

3) Ἐπιβολὴ κερσῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐπιτρέπεται ἵνα δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐπιβάλλονται ἐπὶ χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὴν δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν περίοδον ὅμοιος δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ φόροι ἀνεξήγητος ἀπολογουμένων.

α) Ἐπὶ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινοτήτος παρεχομένων προϊόντων τῆς ἐκ γαιῶν. Τὸ ὄσθη τοῦ φόρου τούτου, εἰσπραττομένου εἰς χροῖον, ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως ἀποφασίζονται διὰ Β. διατάγματος κατὰ κατηγορίας προϊόντων, μὴ ἀνεξήγητος νὰ ὑπερβῆ δι' εἰδικῶν κατηγοριῶν τὰς ποσοτικῶν ὁρομῶν κατὰ ἐκαστὸν ὄσθη.

β) Ἐπὶ τῶν βιομηχανικῶν κερδῶν τῶν νομιμῶν ὑπὸ τῶν νόμων τῶν ἰσορροπικῶν.

Ο φόρος αὕτως δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ τὰ 4 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ὄσθης τῆς χορηγομῆς, ὁρίζομένης ἐπὶ μὲν τῶν χειμερινῶν βροχῶν εἰς ἄρχαιον μίαν καὶ ἑπτάστον τῶν ἐν κίτῃς βροχῶν ποσῶν καὶ εἰς τὸ διπλάσιον δι' ἄρχαιον τῶν μεγάλων κῶν, ἐπὶ δὲ τῶν θερινῶν βροχῶν εἰς τὸ τρίτον καὶ ἑκατὸν τῶν προαφρημένων περιπτώσεων τῶν αἰθῶν ἢ αἰθῶ τῆς

χρησιμοποιείται ορίζεται εις τὸ τρίτον τῆς τῶν προβάτων. Δὲν υπολογίζονται πρὸς ὄριστον τῆς φορολογητέας κτήρια τῆς χωρονομίας α') τὰ βόσκοντα γεωργικῆ ζώου τοῦ ἰδιοκτητοῦ τῆς βοσκῆς, ὡς καὶ τὰ εἰς ἐπιμόρφους καλλιεργητέας ἀγροτικῶν κτημάτων (τσιφλικίων) ἀνήκοντα ζῶα ἐν γενεῇ, τὰ βόσκοντα εἰς τὴν ἐπὶ τοῦτο προσωρινῆν περιφέρειαν τοῦ κτήματος, καὶ β') οἱ βόσκοντες ἄνθρωποι καὶ τὰ εἶφιτα.

γ') Ἐπὶ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος δικαιοῦμενον ζώων. Ὁ φόρος οὗτος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ τεσσαράκοντα λεπτὰ κατὰ κεφάλην ετησίως δι' ἕκαστον πρόβατον, εἶφιτον, ἄνδρα καὶ αἴγα· τὰς δύο δραχμὰς δι' ἕκαστον βόειον, ἀγελάδα καὶ βουβάλον καὶ τὰς τρεῖς δραχμὰς δι' ἕκαστον χοῖρον. Προκειμένου περὶ ζώων δικαιοῦμενων ἐν τῇ περιφερείᾳ δήμου ἢ κοινότητος κατὰ τὴν χειμερινὴν ἢ τὴν θερινὴν μέσον ὄραν ὁ φόρος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἕμισυ τῶν ὀρίων κτήτων. Τῆς φορολογίας ταύτης ἐξαιροῦνται τὰ ἀροτριώτικα κτήνη καὶ τὰ θηλάζοντα τῶν ζώων.

δ') Ἐπὶ τῶν ἵππων, ὄνων, ἡμιόνων καὶ καμήλων. Ὁ φόρος οὗτος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 50 λεπτὰ δι' ἕκαστον ὄνον καὶ τὴν μίαν δραχμὴν δι' ἕκαστον ἵππον, ἡμίονον καὶ καμήλον. Τῆς φορολογίας ταύτης ἐξαιροῦνται τὰ ἀροτριώτικα κτήνη καὶ οἱ πῶλοι τῶν ἵππων καὶ ὄνων, ἡλικίας κατωτέρως τῶν δύο ἐτῶν.

ε') Ἐπὶ τῶν μελισσῶν. Ὁ φόρος οὗτος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 70 λεπτὰ κατὰ κυψέλην.

ς') Ἐπὶ τῶν κουκουλιῶν. Ὁ φόρος οὗτος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 25 λεπτὰ κατ' ὄκταν. Ἀπαλλοτρίωνται δ' αὐτοῦ τὰ διάτρητα καὶ τὰ ἀπορριπτὰ ἢ ἐλαττωματικὰ κουκουλία.

ζ') Ἐπὶ τῶν ἰχθύων τῶν ἀλιευσάντων εἰς τὰ ἐντὸς τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς περιφερείας ἰχθυοτροφεῖα, θυνναεῖα καὶ ἰχθυοτροφεῖα ποταμῶν ἢ λίμνης. Ὁ φόρος οὗτος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 10 λεπτὰ κατ' ὄκταν. Ἡ ἐπιβολὴ τοῦ φόρου οὗτου ἐπιτρέπεται μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἰσχύος τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὴν δημοσιεύσειν τοῦ παρόντος νόμου συμπάσης ἐνοικησίας τῶν ἰχθυοτροφείων κλπ.

2. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀποφάσεις τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβουλίων ὑπέκκινται εἰς τὴν ἐγκρίσειν τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ κατὰ τὰ ἐν τῇ § 2 τοῦ ἄρθρου 5 ὁριζόμενα.

3. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῶν ἄρθρων 129 καὶ 130 τοῦ ANZ νόμου, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τῶν ἄρθρων 31 καὶ 32 τοῦ 641 καὶ τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ 1076 ἢ τοῦ νόμου 872, ἐπιτρέπεται ἡ παράταξις τῆς διαρκείας τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐπιβαλλομένων φόρων μέχρις ἐντελοῦς ἐξοφλήσεως τῶν συνημινομένων θανατῶν ἢ λήξεως τῶν ἐργολητικῶν συμβολαίων.

Ἄρθρον 9.

1. Διὰ Β. διατάγματα κανονίζεται ὁ τρόπος τῆς βεβαίωσης καὶ εἰσπράξεως τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐπιβαλλομένων φόρων.

2. Εἰδικῶς ἢ βεβαίωσις καὶ εἰσπράξις τοῦ ὑπὸ στοιχείον α' φόρου ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς θέλει ἐνεργεῖσθαι δι' ὀνομαστικῶν κατάλογων, συντάσσόμενων ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν δεδωμένων τῶν γεωργικῶν πινακῶν, τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ νόμου 1640 προβλεπομένων καὶ κατὰ διαδικασίαν κανονισθεμένων διὰ Β. διατάγματα. Ἐπιτρέπεται δ' ἢ κατὰ ὁμοίον διατάγματι μεταρρυθμίζονται αἱ περὶ βεβαίωσης καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου οὗτου διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου προσηρμοσμέναι ἐκάστοτε πρὸς αἴτιαν ἠθελόν ἐπινευθῆ μεταβολὰς εἰς τὰς περὶ καταρτισμοῦ, κωλύσεως καὶ ἰσχύος τῶν πινακῶν τῶν γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων διατάξεις τοῦ νόμου 1640.

Ἄρθρον 10.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τοῦ κτηνοποικειμένου εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 φορολογίαν, καὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ παραγενομένων σπαρίδος καὶ σόλων, ὧν ἡ φορολογία κανονίζεται δι' εἰδικῶν νόμων.

Ὁ εἰδικὸς δ' οὗτος νόμος ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῆς ἐν ταῖς

αἰαῖς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας καὶ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος παραγενομένης σπαρίδος.

2. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον Αἰγίου ἢ κατὰ ἐπιβολὴν αὐτοῦ ἐπιβῆλη ἐπὶ τῆς ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου Αἰγίου παραγενομένης σπαρίδος τοὺς ἐξῆς προσθέτους φόρους α') μίση δραχμὴ καὶ εἰκοσι λεπτῶν (1,20) κατὰ χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου Αἰγίου, καὶ β') τεσσαράκοντα λεπτῶν κατὰ χιλιάδα ἐπίσης ἐνετικῶν λιτρῶν ὑπὲρ τῆς Φιλαρμονικῆς Αἰγίου. Οἱ φόροι οὗτοι εἰσπράττονται καθ' ὃν τρόπον καὶ μέχρι τοῦδε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν ἐράνων ἐράνων.

Ἄρθρον 11.

1. Πλὴν τῶν ἀμέσων δημοτικῶν φόρων, δικαιοῦται τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον δι' ἀποφάσεως, λαμβανομένης διὰ τῶν ψήφων τῶν 1/3 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτοῦ, νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ ἀμέσους ἐράνους διὰ χρονικὴν περίοδον μὴ υπερβαίνουσαν τὸ ἔτος πρὸς πλήρωσιν ἐιδικῶν τοπικῶν ἀναγκῶν.

2. Τὸ ποσὸν τῶν ἐράνων, ὁριζόμενον διὰ τῆς ἀποφάσεως υποκειμένης εἰς τὴν ἐγκρίσειν τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 2 ο/ο τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος ἐκάστου τῶν φορολογουμένων. Προκειμένου περὶ τσιφλικίων, τὸ ποσοστὸν δὲν δύναται νὰ εἶνε ἀνώτερον τοῦ 1 ο/ο.

3. Διὰ Β. διατάγματα κανονισθῆναι τὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐξουδετέρωσης τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος.

Ἄρθρον 12.

Ἀφ' ἐγκρίσειν ἢ ἀποφάσεως ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον, κεινομένου καὶ τοῦ ἐφημερίου, κατεχρῆται τὸν ἐρανικὸν κατάλογον τῶν φορολογουμένων, ἀποστέλλει αὐτὸν ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν εἰρηνοδίκην καὶ δημοσιεύει αὐτὸν δι' ἐπιχειρήσεως ἐπὶ τῆς ἐξαθύρας τοῦ κοινοτικοῦ καταστήματος καὶ τῆς ἐγκλησίας τοῦ χωρίου. Ὁ ἐφημέριος ἀναγγιλάσκει αὐτὸν ἐπὶ ἐκκλησίαις.

Ἄρθρον 13.

Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐρανικοῦ καταλόγου, ἐπιτρέπεται εἰς πάντα ἐγγραφέντα φορολογουμένον νὰ ἀποστείλῃ ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου καὶ ἐπὶ ἀποδείξει ἀντιρρήσεις κατὰ τῶν ἐγγραφῶν εἰς τὸν εἰρηνοδικὴν. Οὗτος ἀποφάσεται ἐπὶ τῶν ἀντιρρήσεων ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἀναφέρων εἰδικῶς τὴν ἐφ' ἐκάστης αὐτῶν κρίσιν του, ἀποστέλλει δὲ τὸν ἐρανικὸν κατάλογον μετὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ γενημένων τροποποιήσεων εἰς τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος πρὸς ἐκτέλεσιν.

Ἄρθρον 14.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικοῦ ὑποβάλλονται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Κοινότητος κοινοποιήσεως αὐτῆς ἀντιρρήσεις, ἐνωπίον τοῦ Νομάρχου, ἀπομνημονεύμενοι ἑριστικῶς.

Ἄρθρον 15.

Τῆς ὑποχρέσεως καταβολῆς ἐράνων ἐξαιροῦνται οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ αἱ πρόσοδοι τῶν μεταλλείων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας.

Ἄρθρον 16.

1. Πρὸς ἐκτέλεσιν κοινοτικῶν ἔργων δύναται τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν παραγωγὴν προσωπικῆς ἐργασίας εἰς πάντας τοὺς ἐν τῇ κοινότητι ἢ ἐν τισι τῶν ἀποστελούντων αὐτὴν συνοικισμῶν ἐγκατεστημένους ἄρρενας κατοίκους τοὺς συμπληρώσαντας τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, μέχρι τεσσάρων ἡμερῶν κατ' ἔτος.

2. Ἡ περὶ οὗτου ἀπόφασις τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ὑπέκκειται εἰς τὴν ἐγκρίσειν τοῦ Νομάρχου, δυνάμενον καὶ νὰ μεταρρυθμίσῃ αὐτήν.

Ἄρθρον 17.

Ἐξαιροῦνται 1) οἱ ξένοι ὑπάλληλοι εἰ μὴ κεινημένοι ἀκίνη-

των ιδιοκτησίων εν τῇ κοινότητι ἢ μὴ φορολογούμενοι, 2) οἱ συμπληρώσαντες τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἄποροι, 3) οἱ ἐνεκα πωθήσεως ἀνίκαναι πρὸς ἐργασίαν ἄποροι, 4) οἱ μὴ ἔχοντες ἀκίνητον περιουσίαν ἐν τῇ κοινότητι δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ἡ φρουρά.

Ἄρθρον 18.

Δύνανται νὰ υποβάλλωνται εἰς ἐργασία, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, καὶ τὰ ὑπὸ τῶν κατωτέρων ἐν γένει καὶ ἰδιωτικῶν ἐγκαταστάσεων κατεχόμενα κτήνη, φορτηγὰ ἢ ἐλάσσεια, καὶ ὄχηματα.

Ἄρθρον 19.

Δύνανται νὰ ἐπιτραπῇ, ὡς κατωτέρω ὑπὸ τῶν ὑποχρέων τῶ ἀντίστοιχον τῆς ἐργασίας εἰς χροῖμα.

Ἄρθρον 20.

1. Τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐργασίας κανονίζει τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον, ὅπου σφραῖ κατὰ τὸν ἐργαζομένων καὶ τῶν κατεχόντων κτήνη, ὄχηματα καὶ ἐργαλεῖα.

2. Οἱ μὴ προτεχόμενοι νὰ ἐργασθῶσι καὶ οἱ μὴ παρέχοντες πρὸς ἐργασίαν τὴ κτήνη καὶ ὄχηματα αὐτῶν ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου κατατεθειμένων προθεσμιῶν βραβεύονται νὰ κατεβάλλωσι εἰς τὴν κοινότητα τὸ ἀντίστοιχον τῆς ἐργασίας.

Ἄρθρον 21.

Ἐν τῆς εἰς ἐργασίαν ἢ ἀντίστοιχον τοιαύτης ὁφειλῆς ἐκείνων, ἐν ἐργαλεῖα χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, δύνανται τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον νὰ ἐκπέσῃ μέχρι τοῦ ἐνδὲς τετάρτου τῆς ὁφειλῆς.

Ἄρθρον 22.

Τὸ ἀντίστοιχον ἐργασίας προσδιορίζεται κατὰ κοινότητα, εἶδος καὶ ἡλικίαν ἐργασίας ὑπὸ ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Νομάρχου, ὡς προέδρου, τοῦ Νομομηχανικοῦ, τοῦ Νομογεωπόνου καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἑφόρου, ὡς μελῶν, εἰσπράττεται δὲ ὑπὸ τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἐπὶ τῇ βῆσει κατελόγου, συντασσόμενου ὑπὸ τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, δημοσιουμένου δὲ καὶ ἐκδικαζομένου κατὰ τὰ ἐν τῆς ἄρθροις 12-14 ἐριζόμενα.

Ἄρθρον 23.

Ὁ ἐκτελέσας τὰς ἐν τῶν ἄρθροις 16 καὶ ἐπομ. τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρεώσεις αὐτοῦ ἐν τινὶ κοινότητι ἀπαλλάσσεται αὐτῶν ἐν ἄλλῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 24.

Διὰ Β. διατάγματος κανονισθῆσεται ὁ τρόπος τῆς δημοσιεύσεως τῶν περὶ ἐπιβολῆς φόρων, ἐράνων καὶ παροχῆς προσωπικῆς ἐργασίας, κατὰ τὰ ἄρθρα 5, 8, 11, 16 καὶ 18 ἀποφάσεων τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 25.

Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 φόροι ἐπιβάλλονται, προκειμένου περὶ κοινοτήτων, ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐκτελέσειν ἔργων ἢ πρὸς ἄλλους εἰδικούς σκοπούς τῆς κοινότητος, τῶν προσόδων τῶν φόρων τούτων μὴ δυνάμενων νὰ διατεθῶσιν εἰς ἔξοδα διοικήσεως αὐτῆς καὶ χρεὴ δημοτικὰ ἐκ τῶν διαλαμβανόμενων ἐν τῷ ἐδαφίῳ 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ΔΝΖ' νόμου. Ἐν ἡ ὅμως περιπτώσει, τὰ γενικὰ ἔσοδα κοινότητος δὲν ἐπαρκοῦσι πρὸς κάλυψιν τῶν ἀπαραιτήτων δαπανῶν διοικήσεως αὐτῆς, ἐπιτρέπεται ἢ διὰ θεωρητικῶν, εἴτε δι' οἰκονομικῶν ἄλλῃν αἰτίαν.

Ἄρθρον 26.

Διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 5 καὶ 8 ἐριζομένων φόρων ἢ δημοτικῆ καὶ κοινοτικῆ περιόδου περιλαμβάνεται καὶ ὅλον τὸ οἰκονομικὸν ἔτος τὸ τρέχον κατὰ τὴν λήξιν αὐτῆς.

Ἄρθρον 27.

1. Ἐὰν τὰ ἔσοδα δήμου ἢ κοινότητος τινος δὲν ἐπαρκῶσι πρὸς κάλυψιν τῶν ὑποχρεωτικῶν δαπανῶν αὐτῶν, ὁ Νομάρχης καλεῖ δι' ἀποφάσεώς του ἡτιολογημένης τὰ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον, ἵνα ψηφίσῃ τοὺς ἀναγκαίους ἐπὶ πλέον πόρους. Μετὰ πάροδον δὲ μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου παραλαβῆς τῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομάρ-

χου ἐπιβάλλει αὐτὸς δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 ἐριζομένων φόρων.

2. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Νομάρχου ἐπιτρέπεται εἰς τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον, πάντα ἐκλογεῖα καὶ πάντα ἔχοντα ἔνομον συμφέρον προσφυγῇ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δι' αἰτήσεως περὶ ἀκυρώσεως καὶ τούτου μὴ ὑπάρχοντος ἐνώπιον τοῦ Ἵπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

3. Ἡ αἰτήσις περὶ ἀκυρώσεως δὲν ἔχει ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα.

Ἄρθρον 28.

Οὐδεμίαν ἐπιτρέπεται ἐλάττωσις μισθώματος ἢ ἀποζημιώσεως ὑπὲρ τῶν μισθωτῶν φόρων δήμου ἢ κοινότητος εἴτε διὰ θεωρητικῶν εἴτε δι' οἰκονομικῶν ἄλλῃν αἰτίαν.

Ἄρθρον 29.

1. Οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 8 φόροι ἐπιβάλλονται καὶ ἐν Ἐπτανήσῳ.

2. Ἡ διάταξις τοῦ δ' ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 1639 δὲν ἐφαρμόζεται ὡς πρὸς τὸ ἐπαρχικὸν ἢ ὀδικὸν δικαίωμα τοῦ ἐξ Ἐπτανήσου ἐξαγομένου ἢ μεταφερομένου σάπωνος.

3. Ὑπαρχούσης ἀνάγκης βοηθῶν διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τοῦ ὑπὲρ τῶν δήμων τῶν Ἰωνίων γήσεων προσθέτου τέλους ἐξαγωγῆς ἐφαρμόζονται τὰ ἐριζόμενα ἐν ἄρθρῳ 72 τοῦ ΔΝΖ' νόμου, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ 1076 καὶ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 2035. Δύνανται δὲ ν' ἀνατεθῇ εἰς τοὺς διορισθησομένους βοηθούς καὶ ἡ εἰσπραξις τοῦ κατὰ τὸν νόμον 2125 δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν εἰς δήμους μεταφερομένων ἐγγχωρίων προϊόντων, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὁ μισθὸς αὐτῶν δύνανται νὰ ὀρισθῇ μέχρι δραχμῶν 150 κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 30.

Δὲν ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων ἢ ἐν τῷ β' ἐδαφίῳ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 1577 ἐριζομένη γνωμοδότησις τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Βιομηχανίας.

Ἄρθρον 31.

Εἰς τὸ δ' ἐδαφίον τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 1698 τῆς 18 Ἰανουαρίου 1919 μετὰ τὰς λέξεις «Ἐθνικῆς Οἰκονομίας», προστίθεται ἡ λέξις «Ἐσωτερικῶν».

Ἄρθρον 32.

1. Τὸ πρῶτον ἐδαφίον τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ ΔΝΖ' νόμου, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 1076, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

- «Πόροι τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων εἶναι :
- 1) Αἱ πρόσδοι τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς περιουσίας.
- 2) Τὰ πρόστιμα.
- 3) Τὰ τέλη καὶ δικαιώματα.
- 4) Οἱ ἄμμοροι φόροι.
- 5) Τὰ δυνάμει νόμων χορηγούμενα εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας ποσοστὰ ἐκ δημοσίων φόρων.
- 6) Οἱ ἄμμοροι φόροι.
- 7) Οἱ ἐρανοί.
- 8) Ἡ προσωπικὴ ἐργασία.

Καταργοῦνται δὲ αἱ περὶ τῆς δημοτικῆς φορολογίας τῶν βελανιδίων, τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλακίων διατάξεις τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 57.

Ἄρθρον 33.

Τὸ ἄρθρον 59 τοῦ ΔΝΖ' νόμου, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ 641 καὶ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ 1076, καταργεῖται ἀντικαθιστάμενον διὰ τῶν ἐξῆς διατάξεων :

«Αἱ πρόσδοι τῆς κοινοτικῆς περιουσίας χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐκτελέσειν ἔργων ἢ πρὸς ἄλλους εἰδικούς σκοπούς τῆς κοινότητος, μὴ δυνάμενοι νὰ διατεθῶσιν εἰς ἔξοδα διοικήσεως αὐτῆς καὶ χρεὴ δημοτικὰ ἐκ τῶν διαλαμβανόμενων ἐν τῷ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου τούτου (ΔΝΖ). Ἐν ἀνεπαρκείᾳ τῶν γενικῶν ἐσόδων ὁ Ἵπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δύνανται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀπαραιτήτων ἐξόδων διοικήσεως τῆς κοινότητος καὶ ἐκ τῶν προσόδων ταύτων».

"Άρθρον 34.

Καταργούνται

α) Τὰ άρθρα 58 και 61 του ΔΝΖ' νόμου και τὰ τροποποιήσαντα και συμπληρώσαντα αὐτὰ άρθρα 22 και 24 του νόμου 641.

β) Τὸ α' ἐδάφιο του άρθρου 62 του ΔΝΖ' νόμου.

γ) Τὰ ἐδάφια β', γ' και δ' του άρθρου 68 του ΔΝΖ' νόμου και

δ) Τὸ άρθρον 195 του ΔΝΖ' νόμου και τὸ τροποποιήσαν αὐτὸ άρθρον 55 του 641.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Πρόσωρινα διατάξεις.

"Άρθρον 35.

Κατὰ τὰ οικονομικὰ ἔτη 1920—21 και 1921—22 ἐπιτρέπεται ἵνα ὁ κατά τὸ άρθρον 8 ὑπὸ στοιχ. α' φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς (πλὴν τῶν ἐν τῷ άρθρῳ 36 ὀριζομένων) ὀρισθῆ εἰς ποσοστὸν του ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος και μέχρι 4 τοῖς ἑκατόν. Δύναται δὲ νὰ βεβαιωθῆ και εἰσπραχθῆ κατὰ τὰς διατάξεις του ἀπὸ 5 Μαΐου 1915 Β. διατάγματος. Προκειμένου περὶ του ἐλαίου ὁ φόρος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ (ἐφ' ὅσον διατηρεῖται ἢ ἐπ' αὐτοῦ δημοσίαι φορολογία) ἐν ταῖς παλαιαῖς χώραις (πλὴν τῆς Λακωνικῆς) τὰ ἐν ἑκατοστὸν, ἐν Λακωνικῇ δὲ και ταῖς νήσοις Λέσβῳ, Θάσῳ και Σάμῳ τὰ δύο ἑκατοστὰ του ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος.

"Άρθρον 36.

1. Ἐφ' ὅσον διατηροῦνται ἢ ἐν ταῖς Νέαις Χώραις φορολογία τῆς δεκάτης και ὁ ἐν ταῖς αὐταῖς χώραις φόρος τῶν αἰγοπροβάτων και χοίρων, ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιβάλλωνται ἀντὶ τῶν κατὰ τὸ άρθρον 8 δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων, πρόσθετοι εἰς τοὺς δημοσίους φόροι ὑπὲρ τῶν οἰκειῶν δήμων και κοινοτήτων, μὴ δυναμένοι νὰ ὑπερβαίνουσι :

α) Ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς τῶν Νέων Χωρῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν φόρον τῆς δεκάτης, (συμπεριλαμβανομένου και του ἐλαίου ὅπου τούτο ὑπόκειται εἰς τὸν φόρον δεκάτης) τὰ 2 ο) ἐπὶ του ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος, και

β) Ἐπὶ τῶν αἰγοπροβάτων και χοίρων ἐν Σάμῳ μὲν τὰ 80 ἑκατοστὰ, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς Νέαις Χώραις τὰ 30 ἑκατοστὰ του δημοσίου φόρου.

2. Διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν φόρων τούτων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις του άρθρου 5, διὰ δὲ τὴν βεβαίωσιν και εἰσπραξίν αὐτῶν ἢ του άρθρου 6. Προκειμένου περὶ ζώων ἐν ἄλλῳ δήμῳ ἢ κοινότητι τῶν Νέων Χωρῶν διαχειμαζόντων και ἐν ἄλλῳ δήμῳ ἢ κοινότητι τῶν αὐτῶν χωρῶν παραθεριζόντων, ἢ φορολογία ψηφίζεται ὑπὸ του συμβουλίου του δήμου ἢ τῆς κοινότητος, ἐν ἣ διαχειμαζοῦσι, και διανέμεται εἰς ἀμοιέρους τοὺς δήμους ἢ κοινότητας κατὰ τὸ ἥμισυ.

"Άρθρον 37.

1. Αἱ ἀποδόσεις τῶν δυνάμει τῶν κειμένων νόμων ἐπιβεβλημένων παγίως και εἰσπραττομένων κατὰ πρώην δημοτικῆς ἢ ἄλλας περιφερείας ἢ κατ' ἐπαρχίας φόρων ἐπὶ του ἐλαίου και τῶν ἐλαίων διανέμονται εἰς τὰς οἰκειῆς κοινότητας και δήμους κατ' ἔτος, ἐντὸς του μηνὸς Ἀπριλίου του ἐπομένου ἔτους, ἢ ἐφ' ὅσον ὁ φόρος εἰσπράττεται κατὰ τὸ άρθρον 20 του ΠΥΘ' νόμου, εἰς τὸ τέλος τῆς φορολογικῆς περιόδου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παραγωγῆς, ἣν εἶχεν ἕκαστος δήμος ἢ κοινότης.

2. Τὴν διανομὴν τῶν ἀποδόσεων τῶν φόρων τούτων ἐνεργεῖ Ἐπιτροπὴ, ἐδρεύουσα ἐν τῇ πρωτεύουσῃ του νομοῦ και ἀποτελουμένη ἐκ του Νομάρχου ἢ του νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ὡς γραφέρου, του ἐπαρχιακοῦ ταμίου, του ὀικονομικοῦ ἐφόρου, ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, και ἐνὸς πρωτοδικίου, του ἐν τῇ πρωτεύουσῃ του νομοῦ Πρωτοδικαίου, ὀριζομένου ὑπὸ του προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ὡς μελῶν.

3. Ἡ περὶ τῆς διανομῆς ἐκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς κυροῦται δι' ἀποφάσεως του Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

"Άρθρον 38.

1. Ἐφ' ὅσον διατηρεῖται ἢ κειμένη δημοσία φορολογία του ἐλαίου και τῶν ἐλαίων, ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιβάλληται ἀντὶ του κατὰ τὸ άρθρον 8 ἢ τὸ άρθρον 35 δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ φόρου, πρόσθετος τῷ δημοσίῳ φόρος ὑπὲρ τῶν οἰκειῶν δήμων και κοινοτήτων.

α) Ἐπὶ του ἐλαίου και τῶν ἐλαίων τῶν παλαιῶν χωρῶν, πλὴν τῆς Ἐπτανήσου, τῆς Λακωνικῆς και τῶν περιφερειῶν, ἐν αἷς ἔχει ἐφαρμοσθῆ τὸ άρθρον 20 του ΠΥΘ' νόμου του 1909 «περὶ φορολογίας του ἐλαίου και ἐλαίων».

Ἡ πρόσθετος αὐτῆ φορολογία δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ τὰ 20 ἑκατοστὰ του δημοσίου φόρου, ἐπιβάλλεται δὲ κατὰ πρώην δημοτικῆς περιφερείας, ἐὰν ψηφισθῆ ὑπὸ του 1)3 τουλάχιστον του ὅλου ἀριθμοῦ τῶν συμβουλίων τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν δήμων και κοινοτήτων τῆς πρώην δημοτικῆς περιφερείας.

β) Ἐπὶ του ἐλαίου, τῶν ἐλαίων, του μουργελαίου, πυρηνελαίου και σάπωνος τῆς Ἐπτανήσου, τῆς Λακωνικῆς και τῶν νήσων Λέσβου, Θάσου και Σάμου, ὡς και ἐπὶ του ἐλαίου και τῶν ἐλαίων τῶν περιφερειῶν, ἐν αἷς ἔχει ἐφαρμοσθῆ τὸ άρθρον 20 του ΠΥΘ' νόμου, ἐφ' ὃν εἰσπράττεται δημοσίος φόρος κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ κατὰ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν ἐντὸς του Κράτους. Ἡ πρόσθετος αὐτῆ φορολογία δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ ἐν Λακωνικῇ μὲν, Λέσβῳ, Θάσῳ και Σάμῳ τὰ 40 ἑκατοστὰ, ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ χώραις τὰ 20 ἑκατοστὰ του δημοσίου φόρου, ἐπιβάλλεται δὲ κατὰ τὰς διὰ τὸν ἀντιστοιχὸν δημόσιον φόρον ὀρισμένης ἢ ὀρισθησομένης περιφερείας, ἐὰν ψηφισθῆ ὑπὸ του 1)3 τουλάχιστον του ὅλου ἀριθμοῦ τῶν συμβουλίων τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν δήμων και κοινοτήτων τῆς οἰκειῆς περιφερείας.

2. Αἱ κατὰ τὸ άρθρον τούτο ἀποφάσεις τῶν δημοτικῶν και κοινοτικῶν συμβουλίων ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐγκρίσιν του Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ του Γενικοῦ Διοικητοῦ, κατὰ τὰ ἐν τῇ § 2 του άρθρου 5 ὀριζόμενα.

3. Ἐν περιπτώσει ἀσυμφωνίας τῶν δημοτικῶν και κοινοτικῶν συμβουλίων ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν του φορολογικοῦ ποσοστοῦ εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις, κλονίζεῖ αὐτὸ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ ὁ Γενικὸς Διοικητὴς μετὰ γνώμης του Νομάρχου.

4. Διὰ τὴν βεβαίωσιν και εἰσπραξίν τῶν κατὰ τὸ άρθρον τούτο φόρων ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις του άρθρου 6.

5. Αἱ πρόσδοσις τῶν φόρων τούτων ἐπὶ του ἐλαίου, ἐλαίων, πυρηνελαίου, μουργελαίου και σάπωνος διανέμονται εἰς τοὺς δήμους και κοινότητας τῆς περιφερείας ὑπὸ τῆς ἐν άρθρῳ 37 Ἐπιτροπῆς και κατὰ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ άρθρῳ ὀριζόμενα.

"Άρθρον 39.

Οἱ κατὰ τὸ παρὸν οικονομικὸν ἔτος (1920-1921) ἐπιβληθησάμενοι κατὰ τὰ άρθρα 5, 8, 35, 36 και 38 ὑπὸ στοιχ. α' φόροι λογίζονται ὡς ἐπιβληθέντες ἀπὸ τῆς ἀρχῆς του ἔτους τούτου.

"Άρθρον 40.

Ἐπὶ οἰκοδομῶν μεμισθωμένων, ὧν ἡ μίσθωσις διατελεῖ ἐν ἀνασώσει, δυνάμει του ἐνοικιοστασίου, ὁ ἐκμισθωτῆς δικαιούται νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ του μισθωτοῦ τὴν πρὸς αὐτὸν καταβολὴν του κατὰ τὸ άρθρον 5 ἐπιβαλλομένου προσθέτου φόρου ἐπὶ τῶν καθαρῶν προσόδων τῶν οἰκοδομῶν καθ' ὃ μῆρος ἀναλογεῖ εἰς τὸ μίσθιον κτῆμα και ἐφ' ὅσον χρόνον ἡ μίσθωσις ἐξῆκολουθεῖ ἐπὶ τῇ βάσει ἐνοικιοστασίου. Ἐὰν μετὰ τὴν ὑπὸ του ἐκμισθωτοῦ γενομένην πληρωμὴν του φόρου και τὴν ὀχλησιν του μισθωτοῦ ὁ τελευταῖος καθυστερῆ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνωτέρου ὑποχρεώσεως αὐτοῦ ἐπὶ πλέον του μηνὸς, ὁ ἐκμισθωτῆς δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξωσιν αὐτοῦ ἐκ του μισθίου κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν του νόμου περὶ ἐξώσεως δυστροπύτων μισθωτῶν.

"Άρθρον 41.

Διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν ἐπιβληθέντων εἰς τοὺς πρώην δήμους τῆς νήσου Ἰκαρίας ἐκ φόρων ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων και ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων και προϊόντων, ἐπιβεβλημένων ἐπὶ του

ὑπὸ τὴν τουρκικὴν κυριαρχίαν προνομιακοῦ καθεστώτος τῆς νήσου, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμων ὑπὸ τὰς ἐξῆς τροποποιήσεις.

1. Τὸ συμβούλιον ἐκάστης τῶν καινοτήτων τῶν σχηματισθεισῶν ἐκ τῶν πρωτευουσῶν τῶν δικαιοῦχων πρώην δήμων θέλει καταρτίσει ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τηρουμένων βιβλίων διπλοτύπων ἀποδείξεων καὶ βιβλίων εἰσπράξεως κατάλογον ἐμφαινόντα τὰ ὀνόματα τῶν ὀφειλετῶν, τὴν κατοικίαν ἢ διαμονὴν αὐτῶν, τὸ ποσὸν καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ὀφειλῆς, ὃν μετὰ τῶν εἰρημένων βιβλίων θέλει ἀποστέλλει εἰς τὸν διεξάγοντα τὴν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν τῶν καινοτήτων ἐπαρχικὸν ταμίαν Καρλοβάσιου. Οὗτος δὲ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στοιχείων τούτων ἐκδίδει γενικὴν προκλήτησιν δημοσιευομένην καὶ εἰδικὰς προσκλήσεις ἐπιτιδομένας κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀρθρῶν 1 καὶ 2 τοῦ ΥΛΣ' τῆς 29 Μαΐου 1871 νόμου, πρὸς ἀπόπαισιν τῶν ὀφειλομένων.

2. Κατὰ τῆς εἰδικῆς προσκλήσεως τοῦ ταμίου ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὀφειλέτην ἀνακοπὴ ἐνόπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως ταύτης μόνον ἐὰν οὗτος ἐπαρξῆται ἢ ὅτι δὲν ὀφείλει ἢ ὅτι ἐξώφησε τὸ χρέος δι' ὃ καταδικάζεται.

Αἱ τοιαῦται ἀνακοπαὶ εἰσάγονται ὡς προτετιμημένοι ἐκ τοῦ νόμου τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως, λαμβανόμενης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς ἀποστάσεως. Ἀναστέλλεται δὲ ἡ ἐκτέλεσις μέχρι τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου.

3. Τοὺς πρώην δήμους παριστᾷ ἐπὶ δικαστηρίου ἡ ταμίας Καρλοβάσιου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Αἰδουσιεῖχῳ τῇ 11 Ἰουλίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ἰπουργὸς

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Κ. Α. Ρακτιβάν

Μ. Νεγροπόντης

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας

Γ. Καφαντάρης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἰπουργὸς

Ἰω. Δ. Τσιριμώκος

(4)

Περὶ ἀποβλέπων δαπανῶν Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἐργασίῶν χαρῶν θανάτων ἐν ἐνεργῇ ὄψει στρατιωτικῶν.

Νόμος 2436

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενος ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάξασμεν

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ἰπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ὅπως διὰ διαταγῆς αὐτοῦ, στηρίζουμένης ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἐπιμέρους ἄρθρον δικαιολογητικῶν.

α') Ἐντέλλεται τὴν πληρωμὴν δαπανῶν πρὸς ἐξώφλησιν δικαιοδικῶν τρίτων, ἀπορρύντων ἐκ ζημίας θετικῆς, ἣν οὗτοι ὑπέστησαν ἐξ ὑπαριστητικῆς τῆς Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας ἐντὸς τοῦ ὅριου τῶν δραχμῶν 500.

β') Ἀπκίλλεται ἡ παράσκησις καὶ φυσικῶς κληρονόμους παρῶν Στρατιωτικῶν τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον τυχόν ὀφει-

λῶν αὐτῶν, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἄν συνήφθησαν συνεπείᾳ δολίας προαιρέσεως τούτων, ἐντὸς τοῦ ὅριου τῶν δραχμ. 300.

Ἄρθρον 2.

Αἱ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἐγγράφεις δαπανῶν καὶ ἀπαλλαγῶν στηρίζονται ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν δικαιολογητικῶν :

Δι' ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις α' καὶ β' ἐπὶ γνωματεύσεως ἐγκριτικῆς τῆς Ἐπιτροπῆς Οἰκονομικῶν, τῆς συστάσεως διὰ τοῦ ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1919 Νομοθ. διατάγματος.

Ἐπὶ πλέον δὲ διὰ μὲν τὴν α' περιπτώσιν ἐπὶ

1) Βεβαίωσεως ὑπευθύνου τῆς Στρατιωτικῆς ἢ Ἀστυνομικῆς ἢ Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου ἐνθα ἔλαβε χώραν ἡ ζημία τοῦ τρίτου.

2) Βεβαίωσεως τῆς οὐκείας δικαστικῆς ἀρχῆς περὶ τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ζημίας, ἣν οἱ τρίτοι ὑπέστησαν.

Διὰ δὲ τὴν β' περιπτώσιν ἐπὶ

1) Βεβαίωσεως τῆς ἀρμοδίας Στρατιωτικῆς ἀρχῆς περὶ τῆς ἐλλείψεως δολίας προαιρέσεως.

2) Βεβαίωσεως τῆς οὐκείας δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς ὅτι οἱ κληρονόμοι εἶνε φυσικοὶ καὶ ἄποροι.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουλίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ἰπουργὸς
τῶν Οἰκονομικῶν

Ὁ Ἰπουργὸς
τῶν Στρατιωτικῶν

Μ. Νεγροπόντης

Αλέξ. Γρίβας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰουλίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἰπουργὸς

Ἰ. Δ. Τσιριμώκος

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

Περὶ ἐπιμηρῶσεως ὡς ληστοῦ τοῦ φυγοδικίου Φωτίου Γιαγκούλη.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς ὑπ' ἀριθ. 3374, 5748 καὶ 6029 ε. ἔ. προτάσεις τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κοζάνης-Φλωρίνης, τὴν ἀπὸ 16 Μαΐου ε. ἔ. ἐκθεσιν τῶν Νομάρχου Κοζάνης, Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν Κοζάνης καὶ Διοικητοῦ τῆς Μοιραρχίας Κοζάνης ἀποφαινομένων ὁμοφώνως ὑπὲρ ἐπιμηρῶσεως ὡς ληστοῦ τοῦ φυγοδικίου Φωτίου Γιαγκούλη, κατοικοῦ τοῦ χωρίου Μεταξᾶ Σερβίων, κατηγορουμένου ἐπὶ ζωοκλοπῆς, ἀποπείρας ἐκδιώσεως, ζωοκτονίας καὶ παρανόμοις ὄπλοφορίας καὶ καταδικασμένου δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθ. 112, 118, 127, 131, 163 καὶ 168 τοῦ παρ. ἔτους ἐνταλμάτων συλλήψεως τοῦ ἀνακριτοῦ τοῦ Β' Τμήματος Κοζάνης καὶ ὅτι ὁ εἰρημένος τυγχάνων καὶ δραπέτης τῶν φυλακῶν, φυγοδικῶν δὲ καὶ ἐξακολουθῶν τὴν διάπραξιν διάφορων ἐγκληματικῶν πράξεων, κατέστη λίαν ἐπικίνδυνος εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν.

Ἰδόντες τὰ ἀρθρα 1 καὶ 12 τοῦ νόμου 1004' περὶ ληστείας ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν ἀρθρῶν 121 καὶ 1322 ὁμοίων, θεθέντων πάντων προσηρῶς ἐν ἰσχύϊ διὰ τοῦ ἀπὸ 14 Μαΐου 1920 Ἡμετέρου διατάγματος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάξασμεν

Ἐπιμηρῶσαμεν ληστήν τὸν προμηρηθέντα φυγοδικίου Φω-

την Αγγλικήν και όριζόμεν χρηματικὴν ἀμοιβὴν ἐπὶ μὲν τῆσι πέντε ἀποτελεσματικῇ καταδείξει τοῦ μέρους τῆς ἀποκοψῆς τοῦ ἡμιλίτου ἡμιλίτου δὲ δὲ πέντε χιλιάδων, ἐπὶ δὲ τῷ ὄντι δραχμῶν ἡμιλίτων, ἐπιτρέπομεν δὲ τὴν πληρωμὴν τῶν διὰ τε τὴν ἀποκοψὴν καὶ τὴν σύλληψιν ἀμοιβῶν εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἢ πρόσωπα, ἐὰν ταῦτα ἤθελον συντελέσει εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐνεργείας αὐτάς.

Ἐξ τῶν αὐτῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ ἀρμοσίαις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός
Κ. Δ. Ραϊκιβάν

(6)

Περὶ ἐγκρίσεως τῆς πώλησεως ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ἐν Αἰγίῳ κοινοτικοῦ Νοσοκομείου πρὸς θεραπείαν διαφόρων ἀνάγκων τοῦ Νοσοκομείου τούτου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ Β. διάταγμα τῆς 1 Δεκεμβρίου 1836 (περὶ τῆς διοικήσεως τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων) καὶ τὸ ἄρθρον 128 τῆς 14 Φεβρουαρίου 1912 (περὶ συστάσεως δήμων καὶ κοινοτήτων), προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν, ἐγκρίνομεν τὴν πώλησιν τῶν κατωτέρω ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ἐν Αἰγίῳ Νοσοκομείου τῆς ὁμωνύμου κοινότητος, ὡς περιγράφονται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 352 ἐ. ἔ. διακηρύξεως τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος Αἰγίου καὶ ὑπὸ τῶν ἐναυτῶν ἡμετέρων: 1) Ἐνδὸς ἀγροῦ πότιστικῆς (πρώην σταφιδαμπέλου) τοῦ ποτῆ Ἐσαγγέλου Θεοφύλακτοπούλου, εἰς θέσιν Χονδρουργαφῶν ἢ Ἑλληνικὰ τῆς περιφέρειας Αἰγίου, ἐκ στρεμμάτων 1½ ὡς ἐγγιστα, πρὸς τὸν Γεωργίου Ἀδαμόπουλον, προσενεγκόντα ἐν τῇ δημοπρασίᾳ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Γεωργίου Γαμπάκη, δραχ. ὑπερστίας τριάκοντα πέντε (835) κατὰ στρέμμα γαλλικόν, 2) μίαν σταφιδαμπέλου τῆς ποτῆ Ἀλεξάνδρου Βουλγαρη, εἰς θέσιν Ἁγίου Ἀγαργουρὶ τῆς περιφέρειας Αἰγίου, ἐκ ¾ τοῦ στρέματος ὡς ἐγγιστα, πρὸς τὸν Ἰωάννην Πολυδωροπούλον, προσενεγκόντα ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Διοχ. Γ. Μουρικῆ δραχ. τετρακασίας εἰκοσι (420) ὀλικῶς, 3) ἐνδὸς ἐλαιοστασίας τοῦ ποτῆ Ἀθανασίου Ἀθανασοπούλου εἰς θέσιν Νέα Κυβουόρα τοῦ τῶς δήμου Αἰγίου, ἐκ στρεμμάτων 4 ὡς ἐγγιστα, μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐλαιοδένδρων, πρὸς τὸν Γ. Ἀλεξόπουλον, προσενεγκόντα ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κωνστ. Καρπέτα δραχ. δέκα χιλιάδας (10.000) ὀλικῶς, 4) μίαν ἀμπέλου τῆς ποτῆ Ἀλεξάνδρου Βουλγαρη, εἰς θέσιν Ἀγ. Νικόλαος (παραλία Αἰγίου), ½ ὡς ἐγγιστα στρέματος, πρὸς τὸν Ἀνδρ. Δημόπουλον, προσενεγκόντα δραχ. ἐξοκασίας (600) ὀλικῶς, ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Σπυρ. Ἀνδρικοπούλου, 5) τοῦ ἡμίσεος ἐξ ἀδιαιρέτου ἡρειπωμένης οἰκίας πρώην Ἀλεξάνδρου Βουλγαρη, μετὰ τοῦ προαυλίου, κειμένης ἐντὸς τῆς πόλεως Αἰγίου κατὰ τὴν συνοικίαν Ταξιαρχῶν, πρὸς τὸν Σπυρ. Ἀνδρικόπουλον, προσενεγκόντα δραχ. διακασίας δέκα (210) ὀλικῶς, ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Ἰωάννου Πολυδωροπούλου, 6) τοῦ ἡμίσεος ἐξ ἀδιαιρέτου ἐνδὸς ἡρειπωμένου μαγαζιῆς πρώην Γ. Παπαγιωτακοπούλου, κειμένου ἐντὸς τῆς πόλεως Αἰγίου κατὰ τὴν συνοικίαν Ταξιαρχῶν πρὸς τὸν Σπυρ. Ἀνδρικόπουλον, προσενεγκόντα δραχ. διακασίας ἐξήκοντα (260) ὀλικῶς, ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Ν. Γεωργακοπούλου, καὶ 7) μίαν οἰκίαν ἀποτεφοθωσίδης, μετὰ τοῦ συναγομένου περιβάλλου ἐκ πέντε ὡς ἐγγιστα στρεμμάτων, πρώην Γ. Κετσανίου, κειμένης παρὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Αἰγίου, πρὸς τὸν Γ. Παπαγιωτάνου, προσενεγκόντα δραχ. δέκα ἑπτὰ χιλιάδας (17.000) ὀλικῶς, ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Δ. Θεοδώρου.

Τὸ ἐκ τῆς πώλησεως τῶν ἀνωτέρω κτημάτων εἰσπραχθησάμενον χρηματικὸν ποσὸν θέλει διατεθῆ πρὸς θεραπείαν τῶν ἐν

τῇ ὑπ' ἀριθ. 490 ἐ. ἔ. ἀποφάσει τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου Αἰγίου ὀριζομένων ἀναγκῶν τοῦ κοινοτικοῦ νοσοκομείου.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ διάταγμα τούτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός
Κ. Δ. Ραϊκιβάν

(7)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου 1919 Β. διατάγματος περὶ ἀναγνωρίσεως κοινοτήτων ἐν τῷ νομῷ Σερρών καὶ προσαρτήσεως συνοικισμῶν εἰς τὰς κοινότητας τοῦ νομοῦ τούτου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 2, 3, 4 καὶ 6 τοῦ νόμου 1051 τῆς 13 Νοεμβρίου 1917 (περὶ συστάσεως καὶ διοικήσεως δήμων καὶ κοινοτήτων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις), προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν

Τροποποιῶμεν τὸ ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου 1919 Ἡμέτερον διάταγμα «περὶ ἀναγνωρίσεως κοινοτήτων ἐν τῷ νομῷ Σερρών καὶ προσαρτήσεως συνοικισμῶν εἰς τὰς κοινότητας τοῦ νομοῦ τούτου» ὡς ἑξῆς:

Α') Ἀναγνωρίζεται ὡς κοινότης ἐν τῷ νομῷ Σερρών καὶ τῇ ὑποδιόκησει Ζίγνης ὁ συνοικισμὸς Σφελινῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα κοινότητος Σφελινῶν καὶ μετὰ τὸν ὀκονομὸν συνοικισμῶν, ἀποσπώμενης τῆς κοινότητος Ζηλιαχῶδης.

Β') Ἐνοῦται ὁ συνοικισμὸς Ζίγνα εἰς τὴν κοινότητα Ζηλιαχῶδης, ἀποσπώμενος τῆς κοινότητος Ἡρόνας.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργός θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ διάταγμα τούτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός
Κ. Δ. Ραϊκιβάν

(8)

Περὶ ἀναθέσεως εἰς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν Δυτικῆς Μακεδονίας τῆς ἐνασχίσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἐπὶ τῆς Περιθάλψεως Ὑπουργοῦ, ἐν σχέσει μετὰ τὴν περιθάλψιν τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ Δυτικῆς Μακεδονίας προσφύγων καὶ ἀναξιοπαθούντων μὴ προσφύγων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 2057 (περὶ ἀναθέσεως τῆς ἐκτελέσεως τῶν περὶ περιθάλψεως διατάξεων τῶν προσφύγων τοῦ νόμου 752 τοῦ κυρώσαντος τὸ ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1917 νομοθετικὸν διάταγμα (περὶ περιθάλψεως προσφύγων) καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου π. ἔ. νομοθετικοῦ διατάγματος (περὶ ἐπεκτάσεως τῆς παρεχόμενης εἰς τοὺς πρόσφυγας περιθάλψεως εἰς ἄλλας κατηγορίας προσφύγων καὶ ἀναξιοπαθούντων) ὡς καὶ παντὸς ἑτέρου νομοθετικοῦ διατάγματος ἢ καὶ νόμου συναφούς μετὰ τὴν περιθάλψιν προσφύγων, εἰς τοὺς Γενικοὺς Διοικητὰς ἢ ἄλλα Κυβερνητικὰ ὄργανα τοῦ Κράτους), προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Περιθάλψεως Ὑπουργοῦ, τροποποιῶντες τὸ ἀπὸ 12 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. Β. διάταγμα, ἀναθέτομεν ἐν ὅλῳ τὴν ἐνάσχισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἐπὶ τῆς Περιθάλψεως Ὑπουργοῦ τῶν ἐκ τῶν νόμων περὶ περιθάλψεως προσφύγων ἀπαρρέοντων, ἐν σχέσει πρὸς τὴν περιθάλψιν τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Δυτικῆς Μακεδονίας προσφύγων καὶ ἀναξιοπαθούντων μὴ προσφύγων.

φύγων και αναξιοπαθούντων μη προσφύγων ανεξαρτήτως φύλης και θρησκείματος, εις τον Γενικόν Διοικητήν Δυτικής Μακεδονίας.

Είς τον αυτόν Υπουργόν ανατίθεται την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος διατάγματος.

Εν Αθήναις τῆ 10 Ἰουνίου 1920.

Εν ὄνόματι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικόν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Κ. Ρακτιβάν, Μιλτ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης, Π. Βουρλούμης, Α. Μιαούλης, Α. Γρίβας.

Ὁ ἐπὶ τῆς Περιθάλψεως Ὑπουργὸς
Α. Παπαναστασίου

(9)

Περὶ προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1920 Β. διατάγματος περὶ διαγωνισμοῦ διὰ τὰς θέσεις ἰατρῶν καὶ δοκιμασίας διὰ τὰς τῶν γραμματέων καὶ λογιστῶν τῶν Ἀσύλων.

Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Σ
Β Α Σ Ι Λ Ε Υ Σ Τ Ω Ν Ε Λ Λ Η Ν Ω Ν

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 2018 (περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ προσθηκῶν εἰς τοὺς νόμους 1681 καὶ 1682 περὶ προστασίας τῶν εἰς ἐπαιτεία καὶ ἀλητεία κλπ. ἐκδότων ἀνηλίκων καὶ περὶ ἀλητείας καὶ ἐπαιτείας), ὡς καὶ τὸ ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1920 Β. διάταγμα περὶ διαγωνισμοῦ διὰ τὰς θέσεις ἰατρῶν καὶ δοκιμασίας διὰ τὰς τῶν γραμματέων καὶ λογιστῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Περιθάλψεως Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1920 Β. διατάγματος (περὶ διαγωνισμοῦ διὰ τὰς θέσεις ἰατρῶν καὶ δοκιμασίας διὰ τὰς τῶν γραμματέων καὶ λογιστῶν τῶν Ἀσύλων) προστίθενται τὰ ἑξῆς·

(καὶ 6) πιστοποιητικῶν τριετοῦς ὑπηρεσίας παρὰ παιδιατρικῆ Κλινικῆ ἢ Νοσοκομείῳ τῶν παιδῶν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀσύλων ἀνηλίκων.)

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Περιθάλψεως Ὑπουργόν ανατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Εν Αθήναις τῆ 29 Ἰουνίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Περιθάλψεως Ὑπουργὸς
Σ. Σίμος

(10)

Περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἐποπτεία τοῦ Ὑπουργείου Περιθάλψεως τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Μαιευτήριον τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος Περιθάλψεως τοῦ Παραρτήματος Πειραιῶς».

Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Σ
Β Α Σ Ι Λ Ε Υ Σ Τ Ω Ν Ε Λ Λ Η Ν Ω Ν

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1917 νομοθετικοῦ Β. διατάγματος (περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Περιθάλψεως καὶ περὶ τῆς ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ), ὡς ἐκυρώθη διὰ τοῦ νόμου 757, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 8 παραγρ. 3 τοῦ ἰδίου νόμου καὶ τὸ ἀπὸ 29 Ἀπριλίου 1920 Β. διάταγμα περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἐποπτεία τοῦ Ὑ-

πουργείου Περιθάλψεως τοῦ φιλανθρωπικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Μαιευτήριον τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος Περιθάλψεως τοῦ Παραρτήματος Πειραιῶς», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Περιθάλψεως Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Τὸ εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ Παράρτημα τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος Περιθάλψεως ἀπὸ τῆς συστάσεώς του ὑπαχθὲν Μαιευτήριον λειτουργοῦν ἐν τῷ Ζαννεῖῳ Νοσοκομείῳ Πειραιῶς κατὰ τὰ ἀπὸ κοινῆς μετὰ τοῦ Δήμου Πειραιῶς καὶ τῆς διοικήσεως τοῦ Νοσοκομείου τούτου καθορισμένα ὀργανοῦται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς ἴδιον φιλανθρωπικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Δημόσιον Μαιευτήριον Πειραιῶς» τελοῦν ὑπὸ τὴν ἀμεσον δικαιοδοσίαν καὶ ἐποπτεία τοῦ Ὑπουργείου Περιθάλψεως, δυναμένου γὰ χορηγῆ εἰς τὸ ἴδρυμα τούτο ἐτησίαν χρηματικὴν ἐπιχορήγησιν ὀριζομένην ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Περιθάλψεως.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἴδρυμα τούτο διοικεῖται ὑπὸ πένταμελοῦς Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐν τοῦ ἐκάστοτε Δημάρχου Πειραιῶς ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ὡς Προέδρου, καὶ τεσσάρων ἐπιμελῶν λαμβανομένων κατὰ προτίμησιν μετὰ τῶν δημοτικῶν συμβούλων Πειραιῶς καὶ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ζαννεῖου Νοσοκομείου, διοριζομένων ἀπάντων διὰ Β. διαταγμάτων τῆς προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Περιθάλψεως.

Τὸ Συμβούλιον ἐκλέγει μετὰ τῶν μελῶν αὐτοῦ τὸν γραμματέα καὶ ταμίαν, ὡς σύμβουλον δ' ἔχει παρ' αὐτῷ τὸν διευθυντὴν τοῦ Μαιευτηρίου, διοριζομένον καὶ τοῦτον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Περιθάλψεως, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 3.

Διὰ κανονισμοῦ συστάσσομενον ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον Συμβουλίου ἐγκρινομένου δὲ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Περιθάλψεως καὶ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, θέλουσι καθορισθῆ·

- 1) Τὰ τοῦ προσωπικοῦ
- 2) Τὰ ἀφορῶντα τὴν εἰσαγωγὴν τῶν λεγόντων, καὶ
- 3) Τὰ τῆς ἐν γένει λειτουργίας τοῦ Μαιευτηρίου καὶ ἐπιτελικῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ ἀπὸ 29 Ἀπριλίου 1920 Β. διατάγματος περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἐποπτεία τοῦ Ὑπουργείου Περιθάλψεως τοῦ φιλανθρωπικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Μαιευτήριον τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος Περιθάλψεως τοῦ Παραρτήματος Πειραιῶς» καταργεῖται ὡς μὴ ἐκτελεσθέν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργόν ανατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Εν Αθήναις τῆ 2 Ἰουλίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Περιθάλψεως Ὑπουργὸς
Σ. Σίμος

(11)

Διόρθωσις ἡμαρτημένων

Εἰς τὸν νόμον 2204 (περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Γεωργικῆς Μηχανικῆς καὶ ὑδραυλικῆς καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας), δημοσιευθέντα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 142 (Τεύχος Α') τῆς 29 Ἰουνίου ἐ. ἔ. φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐσφαλμένως ἐκ παραδρομῆς ἀνεγράφη εἰς τὸ 6 ἄρθρ. ὃ 4 τρίτον στίχ. «σχετικὴ παρατήρησις ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀστεροσκοπείου» ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ ἀνατίθεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀστεροσκοπείου, εἰς δ' καὶ διορθεῖται.

(Ἐν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας)